

Tháng 8
2024

Chủ đề:

Giáo lý viên

BẢN HƯỚNG DẪN MỤC VỤ
VỀ AN TÁNG VÀ BỮA TIỆC
CỦA GIÁO PHẬN LONG XUYÊN

Lời giới thiệu của Đức Giám Mục Giáo Phận

Anh chị em thân mến!

Liên quan đến việc *tổ chức an táng và các bữa tiệc* trong cộng đoàn tín hữu tại Giáo Phận Long Xuyên, Toà Giám Mục đã nhận được nhiều góp ý và đề nghị của nhiều linh mục, tu sĩ và giáo dân trong Giáo Phận, đặc biệt là từ bốn (04) giáo hạt Vĩnh An, Vĩnh Thạnh, Tân Hiệp và Tân Thạnh. Cũng nên biết rằng, các giáo xứ, giáo họ thuộc bốn (04) giáo hạt vùng Cái Sắn này hầu như toàn tòng là Công Giáo và tuyệt đại đa số là giáo dân di cư từ Bắc vào Nam từ năm 1954. Cách chung, các ý kiến đều mong muốn Giáo Phận có “*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” từ Toà Giám Mục về việc tổ chức an táng và các bữa tiệc trong cộng đoàn tín hữu. Nhờ đó, các cộng đoàn sẽ thống nhất cùng thực hiện, hướng tới xây dựng một cộng đoàn hiệp nhất và bình an.

Để đáp ứng yêu cầu này, Toà Giám Mục đã trải qua một tiến trình tham khảo và góp ý. Trước hết, là cuộc gặp gỡ của quý Cha hạt trưởng và quý Cha trong Hội đồng Linh Mục của 4 giáo hạt vùng Cái Sắn để thảo luận và đưa ra những đề xuất liên quan đến việc tổ chức an táng và các bữa tiệc. Cuộc gặp gỡ đã được tổ chức vào ngày 29/01/2024 tại giáo xứ Trung Thành thuộc giáo hạt Tân Thạnh, dưới sự điều hành của Cha Đại Diện Giuse Phạm

Văn Kính, cũng là Cha hạt trường giáo hạt Tân Thạnh. Từ những đề xuất trên, ngày 21/03/2024, Đấng Bản Quyền địa phương đã trao đổi với Ban Tư Vấn mở rộng, bao gồm các Cha hạt trường của chín (09) giáo hạt trong Giáo Phận. Từ sự góp ý của Ban Tư Vấn mở rộng, ngày 05/05/2024, Hội Đồng Linh Mục trong cuộc họp định kỳ đã trao đổi và góp ý. Từ những góp ý của Hội Đồng Linh Mục, “*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” liên quan đến việc tổ chức an táng và các bữa tiệc được soạn thảo. Nay, xin được giới thiệu với cộng đoàn dân Chúa trong Giáo Phận.

Thưa anh chị em,

“*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” là lời kêu gọi mọi thành phần dân Chúa góp phần xây dựng cộng đoàn tín hữu trong Giáo Phận theo đường hướng bao gồm 5 điều thiết yếu sau đây:

1. Một cộng đoàn “*Hiệp nhất trong đa dạng*” với lời cầu nguyện: “*Xin gìn giữ Giáo Phận chúng con, trong quyền năng Chúa, xin cho hết mọi người được biết yêu thương nhau, để xứng đáng là môn đệ của Cha*”.

2. Một cộng đoàn được xây dựng nhờ thực hiện đường hướng, *tham gia, hiệp thông, đồng trách nhiệm vì sứ vụ loan báo Tin Mừng*. Trong đó, trách nhiệm lãnh đạo cộng đoàn thuộc về linh mục phụ trách cộng đoàn, với sự tham gia của toàn thể cộng đoàn dân Chúa, đặc biệt là các tu sĩ, hội đồng mục vụ giáo xứ.

3. Một cộng đoàn đang hướng tới một Hội Thánh Hiệp hành với Giáo Hội toàn cầu, với Giáo Phận, nhờ đó hiệp hành với các giáo xứ trong giáo hạt và trong Giáo Phận, vì đang cùng bước trên con đường Giêsu, *Đấng là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống*.

4. Một cộng đoàn nhằm mục tiêu giáo dục, nhất là giáo dục đức tin, để gây ý thức cho cộng đoàn biết chọn lựa giá trị hơn - Để Thiên Chúa được vinh danh hơn, và đem lại bình an hơn cho con người.

5. Một cộng đoàn được xây dựng trong một hành trình dài xuyên suốt trong lịch sử hình thành, xây dựng và phát triển. Hành trình này đòi hỏi sự kiên trì của mọi thành phần dân Chúa, từ những nhiệm kỳ trong quá khứ cho đến nhiệm kỳ hiện tại, và sẽ được tiếp tục ở những nhiệm kỳ kế tiếp trong tương lai. Hành trình này luôn cần có được sự hiệp nhất theo nguyên tắc của thánh Augustino: (*) *Hiệp nhất trong những điều chính yếu - (*) Tự do trong những điều phụ - (*) Bác ái trong mọi sự.*

Thưa anh chị em,

“*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” còn biểu hiện sự tôn trọng những giá trị từ nền văn hoá, từ những tập tục truyền thống, từ những biểu hiện phong phú và đa dạng của những giá trị tinh thần trong tương quan gia đình và xã hội. Sự tôn trọng những giá trị truyền thống này được thể hiện bằng cách cổ vũ thực hiện những nghi lễ mang tính thánh thiêng của đức tin Kitô giáo, tính huynh đệ trong tương quan cộng đoàn, lòng hiếu thảo trong truyền thống gia đình, và cách sống chan hoà với tha nhân. Ngoài ra, “*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” cũng đề ra những quy định cụ thể nhằm làm sáng tỏ hơn những giá trị truyền thống đáng trân quý, đồng thời cũng thanh luyện những vắn đục trong thực hành làm mờ nhạt đức tin, suy thoái đức ái, trong một xã hội đề cao hình thức bên ngoài nhằm mục tiêu quảng cáo, phô trương, đua đòi và ích kỷ cá nhân.

Thưa anh chị em,

Để áp dụng thực hành cho “*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” này, Đấng Bản Quyền gợi ý cho các giáo hạt hay liên giáo hạt, cần tổ chức buổi thỉnh ý hiệp hành, giữa giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân trong các giáo hạt. Cụ thể, dưới sự điều hành của Cha hạt trưởng và sự cộng tác của quý Cha trong Hội Đồng Linh Mục, từng giáo hạt sẽ đưa ra chương trình áp dụng cụ thể “*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” cho các giáo xứ, giáo họ trong giáo hạt của mình. Riêng 4 giáo hạt Vĩnh An, Vĩnh Thạnh, Tân Hiệp, Tân Thạnh sẽ cùng nhau thỉnh ý hiệp hành để đi đến thống nhất chung những áp dụng thực hành cho tất cả các giáo xứ, giáo họ của 4 giáo hạt này.

Xin Chúa, nhờ lời chuyển cầu của Mẹ Maria, Nữ Vương Hoà Bình, của Thánh linh mục Phêrô Đoàn Công Quý, và Thánh giáo dân Emmanuel Lê Văn Phụng, chúc lành cho những thiện chí nhỏ bé của chúng ta. ■

✠ Giuse Trần Văn Toản

Giám Mục Giáo Phận Long Xuyên

BẢN HƯỚNG DẪN MỤC VỤ
VỀ AN TÁNG VÀ BỮA TIỆC
CỦA GIÁO PHẬN LONG XUYÊN

1. VỀ VIỆC AN TÁNG CHO CÁC TÍN HỮU TRONG CÁC GIÁO XỨ VÀ GIÁO HỌ:

❖ Những định hướng:

1) Vì niềm tin: “Tôi tin xác loài người ngày sau sẽ sống lại, tôi tin hằng sống vậy. Amen”.

2) Vì màu nhiệm các Thánh cùng thông công, giữa Giáo Hội chiến thắng trên thiên quốc, với Giáo Hội chiến đấu trên trần gian, và với Giáo Hội đang được thanh luyện nơi luyện ngục.

3) Vì bác ái Kitô giáo: “Thương người có mười bốn mỗi, thương xác bảy mỗi, thứ bảy chôn xác kẻ chết”.

4) Vì những giá trị truyền thống gia đình, đặc biệt là lòng hiếu thảo của văn hoá Việt Nam.

5) Vì những giá trị nhân văn của tương quan xã hội đương thời.

➔ Nên:

2. Về việc tổ chức đám tang cho các tín hữu:

➤ Lập lại quyết định:

• Quý Cha trong Giáo Phận, khi cử hành các nghi thức an táng cho giáo dân trong giáo xứ và giáo họ, vì đức ái

mục tử của tình phụ tử, không nhận bổng lễ cũng như các khoản thù lao khác.

- Trong các Thánh Lễ an táng trong Giáo Phận, các linh mục hiện diện không nhận phong thư, không nhận quà tặng thù lao. Nếu nhà hiếu muốn xin lễ, hãy gửi về Tòa Giám Mục và Tòa Giám Mục sẽ thực hiện ý nguyện này.

➤ **Những quy định cụ thể:**

- Không nên giữ thi hài quá 3 ngày. Nếu có lý do chính đáng cần kéo dài hơn, tang gia phải tôn trọng hàng xóm và quan tâm giữ vệ sinh môi trường.

- Không đánh bài trong đám tang. Khích lệ, thay vì đánh bài, hãy vì đức tin, đức cậy, và đức ái Kitô giáo, nên tổ chức chia phiên đọc kinh cầu nguyện.

- Không tổ chức trình diễn ca hát trong đám tang. Để tạo bầu khí thánh thiêng, có thể mở nhạc thánh ca, nhưng phải tôn trọng hàng xóm, đặc biệt là đêm khuya.

- Phúng điếu là một trong nét văn hoá trong đời sống cộng đồng, nên cần quý trọng và phát huy nét văn hoá này. Tuy nhiên, để phù hợp với đức tin Kitô giáo và cảnh giác trước nguy cơ biến chất, “*Bản Hướng Dẫn Mục Vụ*” đề nghị:

- ✓ Tránh tổ chức việc phúng điếu không những không đem lại lợi ích thiêng liêng cho người quá cố, mà có thể trở thành cớ cho sự đua đòi phô trương, và nhất là gây chia rẽ trong gia tộc.

- ✓ Quý Cha phụ trách các giáo xứ và giáo họ... cần gây ý thức và cổ vũ giáo dân không phúng điếu bằng vòng hoa.

Thay vào đó, nên phúng điếu qua thùng hiệp thông để tang gia có thể xin lễ, làm việc bác ái và chi phí hậu sự...

✓ Riêng đám tang của quý linh mục, ban tổ chức không nhận vòng hoa phúng điếu.

➤ ***Liên quan đến dịp kỷ niệm ngày qua đời của các linh mục trong Giáo Phận:***

• Được ghi trong Lịch Phụng Vụ của Giáo Phận, toàn Giáo Phận sẽ dành ngày Thứ Năm, tuần thứ II của tháng 11 (tháng cầu cho các đẳng linh hồn) để cầu nguyện cho hàng giáo sĩ (giám mục, linh mục, phó tế) và các tu sĩ đã hiện diện và phục vụ Giáo Phận đã qua đời. Trong ngày này, Đức Giám Mục Giáo Phận sẽ cử hành Thánh Lễ tại đất thánh dành cho hàng giáo sĩ của Giáo Phận tại nhà hưu các linh mục Cần Xây, giáo hạt Long Xuyên

• Trong ngày giỗ hàng năm của các linh mục đã từng phục vụ cộng đoàn, khích lệ cộng đoàn cầu nguyện, đặc biệt là tham dự Thánh Lễ.

• Ngoài những năm kỷ niệm giỗ đầu, mãn tang, và những năm mang số tròn 10, 20... năm, cộng đoàn không tổ chức tiệc giỗ trong dịp kỷ niệm hàng năm ngày qua đời của các linh mục đã từng phục vụ giáo xứ, giáo họ.

❖ **Về việc tổ chức đất thánh của các giáo xứ và giáo họ:**

➤ Vì đất thánh là nơi đã được làm phép và có thể cử hành Thánh Lễ theo luật định, Giáo Phận cổ vũ các giáo xứ, giáo họ tổ chức đất thánh sao cho mang tính thánh thiêng, cụ thể là tổ chức đọc kinh hay cử hành Thánh Lễ theo định kỳ, đặc biệt là vào ngày lễ cầu hồn 02/11 hàng năm..

➤ Để bày tỏ lòng thảo hiếu với các tiền nhân, và bày tỏ lòng kính trọng với thân xác sẽ được sống lại, khuyến khích các giáo xứ, giáo họ tổ chức đất thánh sạch đẹp, trật tự, và tạo điều kiện thuận lợi cho các tín hữu đến cầu nguyện, suy niệm, đặc biệt trước ngôi mộ của những người thân.

➤ Cần bảo vệ tính thánh thiêng của đất thánh tránh sự tục hoá, tránh những lạm dụng làm ô uế nơi thánh, và không được dùng đất thánh để kinh doanh kiếm lợi nhuận.

➤ Vì mọi người là anh chị em trong gia đình của Thiên Chúa, cùng sống trên trần gian, nhưng hướng về cuộc sống vĩnh cửu trên nhà Cha trên trời, và trong ngày sau hết, mọi người đều bình đẳng trước mặt Chúa, nên mọi tín hữu, cụ thể là giáo dân trong cộng đoàn giáo xứ và giáo họ, đều có quyền được chôn cất trong đất thánh của cộng đoàn, không phân biệt giàu nghèo.

➤ Giáo Phận khích lệ chôn cất các linh mục tại đất thánh của cộng đoàn chung với giáo dân. Lý tưởng là các linh mục được kêu gọi trở thành mục tử hiện diện giữa đoàn chiên khi sống cũng như khi chết, và trong khi chờ ngày Chúa lại đến trong vinh quang. Tuy nhiên, để bày tỏ lòng kính trọng chức thánh linh mục theo truyền thống đạo đức, nên dành một khu vực riêng và xứng hợp trong đất thánh của cộng đoàn.

➤ Với những đường hướng và các áp dụng cụ thể được đề xuất ở trên, khích lệ các giáo xứ, giáo họ cần có nội quy đất thánh với những tiêu chí sau đây: 1) Bày tỏ niềm tin vào sự sống lại, 2) Biểu hiện đức ái trong gia đình của Thiên Chúa, 3) Bày tỏ niềm trông đợi sự sống đời sau, 4) Bày tỏ lòng hiếu thảo đối với bậc tiền bối, 5) Tạo vẻ mỹ

quan của đất thánh, và 6) Thể hiện sứ vụ loan báo Tin Mừng (*Ban nghiên huấn sẽ đề xuất khung sườn cho bản nội quy này*).

➤ Giáo Phận đã có quyết định thành lập đất thánh dành cho hàng giáo sĩ của Giáo Phận và đang từng bước thực hiện. Hiện tại, đã có nơi an táng cho các linh mục tại nhà hưu Cần Xây, nhà hưu Rạch Giá và nhà hưu Thạnh An. Riêng tại đất thánh của các linh mục tại nhà hưu Cần Xây, đã có 60 chỗ lưu giữ hài cốt của giáo sĩ. Toà Giám Mục, khi được yêu cầu, luôn sẵn sàng tiếp nhận các hài cốt của quý Cha thuộc Giáo Phận.

❖ **Về việc tổ chức ăn uống trong đám tang:**

➤ Vì giáo xứ là gia đình của Thiên Chúa, nên quý Cha phụ trách các giáo xứ, giáo họ... được yêu cầu tổ chức và khuyến khích cộng đoàn dân Chúa, viếng xác, đọc kinh cầu nguyện, tham dự Thánh Lễ an táng và chôn cất, nhưng không ăn uống.

➤ Các linh mục, tu sĩ, chủng sinh, hội đồng mục vụ giáo xứ, các hội đoàn tông đồ giáo dân, được yêu cầu không ăn uống trong các đám tang trong Giáo Phận, khi viếng xác, cũng như khi tham dự nghi thức an táng.

➤ Cũng khuyến khích các đội mai táng của các giáo xứ và giáo họ, để làm nổi bật sự quảng đại phục vụ vô vị lợi, sẽ không nhận thù lao, dù cách này hay cách khác.

➤ Như vậy, tang gia có thể tổ chức bữa ăn chỉ dành cho tang quyến từ nơi xa đến tham dự nghi thức an táng.

3. VỀ CÁC BỮA TIỆC:

Trong bầu khí cộng đoàn Kitô hữu tại vùng đồng bằng sông Cửu Long, tổ chức các bữa tiệc trong các sự kiện hay trong các dịp kỷ niệm, theo một ý nghĩa nào đó, không chỉ là nét đẹp văn hoá của mỗi tương quan, nhưng còn là cơ hội biểu lộ đức tin và đức ái Kitô giáo. Vì thế, để tăng thêm vẻ đẹp văn hoá, đúng ý nghĩa và đúng mức, đồng thời, để cảnh giác những nguy cơ có thể đưa tới sai lạc, cụ thể là thái độ phô trương, đua đòi, tục hoá...

→ Nên:

❖ Những bữa tiệc liên quan đến linh mục, tu sĩ và chủng sinh:

➤ Trong dịp sinh nhật, kỷ niệm ngày chịu chức linh mục, kỷ niệm ngày khấn dòng của các tu sĩ, rất khích lệ các cộng đoàn sông hiệp thông bằng tổ chức cầu nguyện, nhất là tham dự Thánh Lễ tạ ơn với các linh mục, tu sĩ và chủng sinh trong cộng đoàn.

➤ Không tổ chức tiệc mừng sinh nhật của các linh mục, tu sĩ, và chủng sinh tại các cộng đoàn.

➤ Ngoài kỷ niệm các năm có con số ý nghĩa, như 5 năm, 10 năm, 20 năm, ngân khánh..., các linh mục trong Giáo Phận được khích lệ không tổ chức tiệc mừng dịp kỷ niệm chịu chức linh mục hàng năm, được khuyến khích tổ chức với một hình thức thật đơn giản và thân tình.

➤ Thật là chính đáng để tổ chức tạ ơn khi lãnh nhận chức thánh phó tế và linh mục, nhưng phải tổ chức trong tâm tình khiêm tốn, tạ ơn, và phó thác. Vì thế, xin lặp lại những quy định:

- Chỉ được tổ chức một lễ tạ ơn với tiệc mừng ngay sau ngày chịu chức phó tế hay linh mục. Riêng tiệc mừng phó tế sẽ không có thiệp mời.

- Được yêu cầu không tổ chức tiệc chiều hôm trước, thường quen gọi là nhóm họ.

- Các cha phụ trách các giáo xứ, giáo họ ... được yêu cầu thông báo cho các tân phó tế hay tân linh mục không thuộc Giáo Phận Long Xuyên (kể cả các tu sĩ nam nữ tổ chức tạ ơn vì hồng ân khẩn tạm hay khẩn trọn).

❖ Liên quan đến việc tổ chức tiệc vui có liên hệ đến sinh hoạt của các giáo xứ và giáo họ:

➤ Trong những sự kiện của giáo xứ, giáo họ, điển hình như dịp mừng bốn mạng giáo xứ, giáo họ, giáo khu, các hội đoàn tông đồ giáo dân... quý Cha phụ trách được khích lệ chuẩn bị tâm hồn cho cộng đoàn sao cho việc tổ chức những sự kiện này đem lại nhiều lợi ích thiêng liêng, sự hiệp nhất và sự nhiệt tâm tông đồ. Cụ thể, các cộng đoàn tổ chức các sinh hoạt đạo đức, như cầu nguyện, tôn sùng Thánh Thể, tĩnh tâm, xưng tội, làm việc tông đồ, thăm viếng bệnh nhân, thăm các điểm truyền giáo... và nhất là tham dự Thánh Lễ.

➤ Các bữa tiệc của giáo xứ, giáo họ..., sẽ là cơ hội để các tham dự viên giao lưu. Vì thế, nếu có tổ chức văn nghệ, đề nghị dành thời gian lúc đầu bữa tiệc để làm quen, thăm hỏi, chia sẻ... Lúc này, để tạo bầu khí vui tươi, có thể mở thánh ca với âm lượng vừa phải.

➤ Không tổ chức tiệc nhóm họ trong các bữa tiệc do cộng đoàn tổ chức (không phải là đám cưới).

➤ Nếu được mời hát trong các đám tiệc, các linh mục, tu sĩ và chủng sinh chỉ nên hát những bài hát có những ca từ trong sáng, tích cực, hướng thượng. Tốt nhất là hát những bài thánh ca, và không nên hát nhiều hơn 1 bài.

➤ Không quay phim và chụp hình Đức Cha và quý Cha trong khi ăn uống.

❖ Liên quan đến các bữa tiệc trong đám cưới được tổ chức tại các giáo xứ và giáo họ:

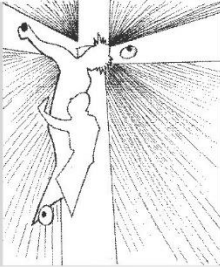
➤ Quý linh mục phụ trách các giáo xứ và giáo họ, được yêu cầu hướng dẫn và gây ý thức về những giá trị của các bữa tiệc trong các đám cưới, sao cho tổ chức cách văn minh, nhân văn, và tôn trọng truyền thống chính đáng của cộng đoàn.

➤ Khích lệ hai họ tổ chức nhóm họ đúng với ý nghĩa về nghi thức nhóm họ theo truyền thống Việt Nam. Vì thế, cổ vũ:

- Không mời nhóm họ bằng thiệp mời.
 - Trong nghi thức nhóm họ của đám cưới, không mời khách không liên hệ đến họ hàng của cô dâu và chú rể.
 - Các linh mục, tu sĩ và chủng sinh được yêu cầu không đi dự tiệc nhóm họ đám cưới.
 - Ban thường vụ hội đồng mục vụ giáo xứ chỉ dự tiệc nhóm họ của họ hàng mình.
- Vì lẽ công bằng và vì đức bác ái trong các tổ chức liên quan đến đám cưới, ban tổ chức cần tôn trọng hàng xóm, nhất là trong đêm khuya. ■

Long Xuyên, ngày 31 tháng 07 năm 2024

Văn Phòng Toà Giám Mục Long Xuyên

THEO ĐỨC MẸ LÊN TRỜI

Đức Mẹ Maria đã được lên trời. Mừng lễ này, tôi có một nguyện ước thiết tha. Đó là: Sẽ đến một ngày, tôi cũng được Mẹ dẫn về quê trời, để cùng với Mẹ, chia sẻ hạnh phúc trường sinh từ Thiên Chúa là Cha giàu tình yêu thương xót.

Nguyện ước thiết tha trên đây trở thành một lời cầu nguyện thường xuyên.

Trong tâm tình cầu nguyện này, tôi cảm nghiệm đời tôi là *một cuộc hành hương với Đức Mẹ*.

Từng ngày, mỗi giờ là những bước đi. Bước đi nhỏ thôi, nhưng nhạy cảm với những gì Đức Mẹ âm thầm chỉ bảo.

Đức Mẹ không dạy gì khác, ngoài Phúc Âm. Đặc biệt là Phúc Âm thánh Gioan. Tôi tin thánh Gioan là người con quý yêu của Mẹ đã ghi lại những điều Mẹ đã dạy ngài, trong suốt thời gian Mẹ ở với ngài, sau khi Chúa Giêsu thăng thiên. Có thể nói: Những gì Thánh Gioan viết chính là hành trang của Mẹ trong cuộc hành hương về trời.

Hành trang này gồm ba việc, mà Chúa Giêsu đã trối lại trong bữa tiệc ly:

- Một là phép Thánh Thể,
- Hai là điều răn yêu thương,
- Ba là việc Chúa quỳ xuống rửa chân cho các môn đệ.

Ba việc trên đây ví như hơi thở của người hành hương với Đức Mẹ. Tôi xin phép chia sẻ đôi chút những gì tôi cảm nghiệm được về ba việc đó.

1/ Phép Thánh Thể

Đối với người hấp hối, phép Thánh Thể là “*của ăn đàng*”. Nhưng đối với người hành hương, phép Thánh Thể là “*của ăn đàng*” thường xuyên mỗi ngày.

Để phép Thánh Thể trở thành “*của ăn đàng*” cho người hành hương, tôi phải đón nhận Chúa Giêsu Thánh Thể như Đức Mẹ đã đón nhận xưa.

Xưa, Đức Mẹ đã đón nhận Chúa Giêsu với tinh thần *khiêm tốn xin vâng*.

Mẹ xin vâng chọn cuộc sống vất vả như Chúa Giêsu.

Mẹ xin vâng chia sẻ cuộc sống của lớp dân nghèo.

Mẹ xin vâng cùng với Chúa Giêsu từ bỏ mình, vác thánh giá mình, dâng hiến chính mình làm của lễ đền tội cho nhân loại.

Mẹ xin vâng tuyệt đối quên mình, để *chính nhờ Chúa Giêsu, cùng với Chúa Giêsu và trong Chúa Giêsu, hiệp nhất với Chúa Thánh Thần, mà quy hướng mọi vinh quang lớn nhỏ về Chúa Cha toàn năng đến muôn thuở muôn đời*.

Đức Mẹ hành hương về trời với Chúa Giêsu Thánh Thể trong tâm tình luôn tạ ơn và luôn đền tội.

Như vậy, tôi hành hương về trời với Đức Mẹ, cũng phải rất quan tâm đến việc kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu đang sống động. Như lời Chúa Giêsu phán: “*Thầy là cây nho, các con là cành*” (Ga 15,5). Có thể nói: Chúa

đang kêu gọi chúng ta hãy kết hợp với Người, hãy tiếp tục chương trình cứu độ của Người cho thế giới hôm nay.

Phúc Âm thánh Gioan nói rất ít về phép Thánh Thể, nhưng lại *đề cao giới răn mới là giới răn yêu thương*. Tôi có cảm tưởng là thánh Gioan đã có chọn lựa độc đáo đó, chính vì đã được Đức Mẹ dạy dỗ nhắc nhở nhiều, trong thời gian Đức Mẹ âm thầm sống chặng đường cuối của cuộc hành hương. Đức Mẹ muốn việc tôn sùng Thánh Thể luôn phải đi kèm với việc yêu thương, phục vụ.

Việc đi kèm này là rất quan trọng cho việc tôn sùng Thánh Thể.

2/ Điều răn yêu thương

“Thầy ban cho các con một điều răn mới là hãy yêu thương nhau, như Thầy đã yêu thương các con” (Ga 13,34). Lời trời trên đây được coi là rất cần cho người hành hương.

Thực tế cho thấy: Trên đời này, sống với nhau là điều không dễ, yêu thương nhau lại càng không dễ, yêu thương nhau như Chúa yêu thương ta lại càng không dễ chút nào.

Chính vì không dễ, nên cuộc hành hương với Đức Mẹ về trời sẽ là *một chuỗi dài những nhịp đập của trái tim yêu thương rướm máu như trái tim Mẹ*.

Thực vậy, có những rướm máu do phải hy sinh cho *việc thăng tiến những người mình yêu*. Yêu một cách chính đáng bao giờ cũng đòi hỏi người mình yêu phải phấn đấu nên tốt hơn mỗi ngày về mọi mặt. Không phấn đấu, không đón nhận sự giúp đỡ thăng tiến, cam sông trôi nổi, không định hướng, không hợp ý Chúa, đó là những lưỡi

đòng đâm vào trái tim người sống giới luật yêu thương của Chúa.

Thời sự hằng ngày hiện nay là một bức ảnh khá đau buồn cho những tình yêu thẳng tiến. Không những bao người đang khước từ thẳng tiến, mà cũng bao người muốn thẳng tiến nhưng không sao nhìn được ánh sáng hy vọng. Do thiếu điều kiện cần thiết.

Lại có những rướm máu do *những vòng xoáy hận thù* của bao thế hệ nối tiếp nhau. Hận thù giữa các gia đình và dân tộc. Hận thù giữa cả các tôn giáo. Chỉ nói riêng về phía Công giáo, những người sống giới luật yêu thương làm sao quên được bao hành vi đối xử bất kính, bạo tàn mà một số con cái Hội Thánh đã làm cho những người đạo khác mà mình kết án một cách kiêu căng.

Bao vết thương vẫn còn đó, làm nhức nhối cuộc hành hương của những người con Đức Mẹ. *Ta phải hết sức hàn gắn lại bằng trái tim tế nhị của tình Mẹ xót thương, nhất là bằng trái tim khiêm tốn phục vụ, mà Chúa Giêsu, Con Mẹ, đã đề cao trước khi phó mình chịu chết để đền tội cho nhân loại.*

3/ Rửa chân cho nhau

Cũng thánh Gioan đã thuật lại tỉ mỉ việc Chúa Giêsu rửa chân cho các môn đệ trong bữa tiệc ly. Tôi nghĩ ngài làm như vậy cũng do Đức Mẹ nhắc nhở. Bởi vì đối với Đức Mẹ hành hương về trời, việc các môn đệ Chúa phục vụ nhau một cách khiêm nhường là yếu tố quan trọng. Chúa Giêsu phán: *“Nếu Thầy là Chúa, là Thầy, mà còn rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau. Thầy đã nêu gương cho các con, để các con cũng làm như Thầy đã làm cho các con”* (Ga 13,14-15).

Thực vậy, việc Chúa Giêsu rửa chân cho các môn đệ dạy ta phải phục vụ nhau một cách khiêm nhường.

Khiêm nhường phục vụ mà Chúa dạy vừa đề cao nội dung phục vụ, vừa lưu ý đến cách phục vụ, vừa nhắc nhở đến người được phục vụ.

Những người chúng ta phục vụ một cách đặc biệt sẽ ưu tiên là những người thấp hèn, những người không được bằng ta, những người kém cỏi.

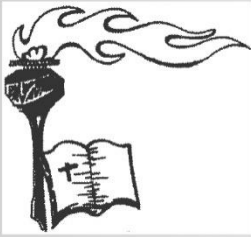
Nội dung chúng ta phục vụ một cách đặc biệt sẽ là những việc mọn hèn, nhất là việc tha thứ cho nhau, rửa mặt cảm cho nhau.

Cách chúng ta phục vụ một cách đặc biệt sẽ khiêm tốn, chân thành, kín đáo, tế nhị.

Riêng tôi, tôi thực hiện các việc trên đây suốt cuộc hành hương về trời *một cách đơn sơ*.

Thực hiện đơn sơ là sống tinh thần thơ ấu trong tay Đức Mẹ. Với tinh thần thơ ấu, tôi đón nhận Nước Trời là Chúa Giêsu của tôi. Người đến với tôi dù dưới bất cứ hình thức nào, tôi cũng vẫn nhìn Người là Tin Mừng của tôi. Tin Mừng này luôn mới, vì tình Mẹ dành cho tôi giúp tôi khám phá ra chân trời mới càng ngày càng đẹp. Mẹ chỉ cho tôi hướng đi về đó, Mẹ dắt tôi đi theo hướng đó.

Cuộc hành hương của tôi về trời không còn là cuộc hành hương của riêng tôi, mà là cuộc hành hương của Đức Mẹ dắt tôi và bao người bé nhỏ khác luôn phó thác ở tình Mẹ xót thương, vừa bước đi, vừa ca ngợi Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót. ■

AVE MARIA

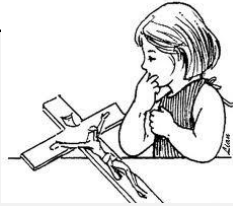

SUY NIỆM LỜI CHÚA

SUY NIỆM CHÚA NHẬT 18 TN, B

XH 16,2-4. 12-15; ÊP 4,17-20.24; GA 6,24-35

Không Hư Nát

Trong Bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu đưa ra một lời chê bai những người đã tìm đến với Ngài. Chúa nói: “Các ông tìm Ta không phải vì các ông đã thấy dấu lạ, nhưng vì các ông đã được ăn bánh no nê”.

Khi quả quyết điều trên đây, Chúa Giêsu phân biệt hai lý do khiến người ta tìm đến với Ngài. Đó là: để thấy dấu lạ và được ăn bánh no nê.

Bình thường chúng ta hiểu hai lý do đó chỉ là một, bởi vì làm sao có đủ bánh để cho hàng ngàn

người ăn ở nơi vắng vẻ, nếu không phải là một phép lạ. Chúa Giêsu là Thiên Chúa, nên Ngài thấy rõ tâm tư của những người tìm đến với Ngài. Họ chỉ muốn được ăn bánh no nê như đã được ăn hôm trước.

Tôi nghĩ, chắc có nhiều người khi đọc đoạn Tin Mừng này sẽ cho rằng: Những người tìm đến với Chúa để được ăn bánh, là những người sống rất thực tế, vì “Có thực mới vực được đạo”. Hay “Phú ông xin đổi năm xôi, Bờm cười”. Sống thì phải thực tế chứ!

Điều đó đúng. Vấn đề cơm áo gạo tiền, vấn đề nhà ở để che nắng che mưa, đó là những vấn đề ưu tiên của con người, là những vấn đề thiết thân cho cuộc sống. Ở đời này ai cũng quan tâm đến những vấn đề ấy.

Chúa Giêsu muốn nói với họ rằng: Ngoài sự đói khát vật chất và thể lý, còn có sự đói khát tinh thần và tâm linh nữa. Vấn đề này cũng cần phải được giải quyết. Vì thế Chúa đã đưa ra cho họ một lời khuyên: “Các ông hãy ra công làm việc, không phải vì lương thực mau hư nát, nhưng để có lương thực trường tồn đem lại phúc trường sinh”.

Do đó, nếu để thỏa mãn những nhu cầu vật chất và thể lý, mà con người phải làm việc vất vả, thì về phương diện tinh thần và tâm linh, con người cũng phải ra công mà làm việc.

Đúng thế. Sống ở đời, chúng ta phải làm việc, và

dù làm việc với lý do gì chẳng nữa, thì trên hết vẫn phải là lý do vì lương thực không hư nát. Vì chỉ có lương thực ấy mới còn lại trong cõi hằng sống. Đó là những việc lành, việc tốt, việc bác ái yêu thương, việc thông cảm tha thứ... Chỉ có những việc ấy mới theo ta về thế giới bên kia mà thôi.

Như vậy, công việc làm ăn không phải là không quan trọng. Nhưng nếu ai chỉ miệt mài làm việc mà bỏ quên Nước Trời, quên hạnh phúc đời sau của mình, thì Chúa bảo: Họ sẽ mất tất cả.

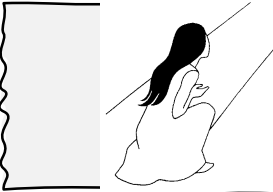
Cha ông ta bảo rằng: “Vua Ngô ba mươi sáu tấn vàng. Thác xuống âm phủ chẳng mang được gì”. Thánh Gióp nói: “Từ lòng mẹ, tôi sinh ra trần tròng; và lại trần tròng để trở về bụi đất”. Thánh Phaolô cũng nói: “Vào thế gian, ta chẳng mang gì, thì cũng sẽ không thể mang được gì

khi phải ra đi”. Và lời Chúa Giêsu: “Tất cả mọi sự sẽ qua đi, chỉ có việc lành mới tồn tại”.

Lạy Chúa! Xin cho con biết tận dụng từng giây phút Chúa ban cho con, để con hoàn tất từng công việc, dù nhỏ mọn hay to lớn, để làm giàu cho cuộc

sống, để làm cho đời con có giá trị vĩnh cửu.

Chỉ sống như thế, con mới có thể đón nhận được lời diễm phúc của Chúa: “Hỡi người đầy tớ tốt lành và trung tín, hãy vào chung hưởng niềm hoan lạc với chủ người”. ■

SUY NIỆM CHÚA NHẬT 19 TN, B

1 V 19,4-8; ÊP 4,30-32-5,2; GA 6,41-51

Muôn mặt của đói khát

Tôi đã từng đọc nhiều tài liệu nói về nạn đói năm Ất Dậu (1945). Tôi đã từng nghe rằng có hơn 2 triệu người chết vì nạn đói năm đó. Nhưng tôi không thể nào hình dung một cách đầy đủ và chi tiết rằng nạn đói năm ấy lại khủng khiếp đến thế. Vậy mà đó lại là sự thật. Một sự thật mà đến cả người dũng dũng nhất cũng cảm thấy xôn xang.

Từ khi có trí khôn cho đến bây giờ, càng ngày tôi

càng cảm nghiệm sâu sắc hơn rằng: Không phải chỉ có cơ thể ta mới biết đói, đói quay quắt đến chết, mà ngay cả con tim và tinh thần của ta cũng biết đói. Đói khát vô cùng.

Cơm bánh vật chất hôm nay dù có thơm ngon, dù có đầy đủ và bổ dưỡng đến đâu mặc lòng, cũng không thể nào làm thỏa mãn được cơn đói của con tim và tinh thần.

Thực vậy! Nuôi sống con người, không giống như nuôi con vật. Nuôi con vật, thì chỉ cần cho nó ăn no, là nó cảm thấy mãn nguyện rồi. Nhưng ta là người. Ta không chỉ có một thứ đói, mà có cả hàng trăm thứ đói khác nhau. Kinh nghiệm cho thấy, ngoài cơm bánh, ta còn đói rất nhiều thứ. Chẳng hạn:

Ta đói được người khác tôn trọng: Không ai muốn mình bị coi là đồ bỏ, đồ bị phế thải... Ai cũng muốn mình được người khác tôn trọng, dù chỉ là một người.

Ta đói được người khác chấp nhận: Nếu như hôm nay và lúc này (*hic et nunc*), không có ai chấp nhận ta, thì ta không thể nào thể hiện chính mình được.

Ta đói những tương giao: Nếu ta không được tương giao cởi mở và thân thiện với người khác, thì

đời ta sẽ trở nên cô độc và buồn sâu.

Ta đói nguồn động viên: Nếu không có điều gì nhỏ nhen động viên ta, thì đời ta sẽ giống như cánh buồm không có gió.

Ta đói niềm tin: Ai cũng cần niềm tin, hay ít ra là một số điều mình tin tưởng, để làm điểm tựa. Nếu không có niềm tin, thì dòng đời của ta sẽ bị trôi dạt như con thuyền không có định hướng.

Ta đói hy vọng: Bao lâu ta còn sống thì còn hy vọng. Bao lâu ta còn hy vọng, thì ta còn có thể làm được việc này việc kia. Nhưng một khi ta đã mất hy vọng, thì đời ta sẽ rơi vào bế tắc, và có nguy cơ đánh mất tất cả.

Ta đói tình yêu: Kinh nghiệm cho thấy, nếu con đói này được thỏa mãn, thì hầu hết những con đói khác sẽ dần dần biến mất.

Và còn một thứ đói nữa, sâu xa nhất, hàm chứa trong mọi cơn đói khác, kể cả đói tình yêu. Đó là đói sự sống đời đời, hay nói cách khác, đói Thiên Chúa.

Cảm nghiệm đói Thiên Chúa không phải là một nỗi bất hạnh, nhưng là một phúc lành. Tại sao vậy? Thưa, vì chính cơn đói này sẽ giúp cho đời ta khỏi bị tù

hãm trì trệ, nhưng sẽ đưa thuyền đời của ta hướng tới đại dương mệnh mệnh là Tình Chúa.

Lạy Chúa, chỉ một mình Chúa mới đem lại cho con sự no thỏa tâm hồn và niềm vui đích thực. Xin cho con luôn biết khao khát Chúa là Bánh ban Sự Sống, là nguồn hạnh phúc đích thực của đời con. ■

SUY NIỆM CHÚA NHẬT 20 TN, B

CN 9, 1-6; ÊP 5, 15-20; GA 6, 51-58

Cho thì có phúc

Chúng ta sống con người hôm nay luôn vồn vã với “cơm áo gạo tiền”. Đêm ngày, chúng ta tất bật lo toan đủ điều, khiến ta chẳng có giờ nghĩ đến tha nhân.

Vì thế, trong dòng đời vội vã hôm nay, nhiều người dường như đã bỏ rơi anh chị em của mình. Đôi khi ta thiếu sót bổn phận với cả người thân. Ta chỉ lo

đối phó với công việc của mình, với nhu cầu bản thân, đôi khi quên cả gia đình.

Nhưng đã là cuộc đời, thì đâu phải chỉ trải đầy hoa hồng, đâu phải ai sinh ra cũng có được cuộc sống giàu sang, có được gia đình hạnh phúc mỹ mãn. Mà còn đó, rất nhiều mảnh đời đau thương, rách nát, bất hạnh đang cần chúng ta sẻ chia, giúp đỡ, yêu thương.

Chúng ta biết rằng: Mình được dựng nên, đâu phải để sống riêng cho mình, mà còn phải biết quan tâm tới những người khác, đặc biệt là người bất hạnh, nghèo khổ. Đây là quy luật của cuộc đời: luôn “cho” và “nhận” như hai dòng máu “đi đi về về” trong trái tim, tạo nên nhịp đập tuần hoàn nuôi sống thể xác.

Ta đã được nhận nhưng không, thì cũng phải biết quảng đại cho đi. Nhưng đáng tiếc, nhiều người chỉ biết nhận, mà chẳng bao giờ biết cho.

Cách chung, con người là thế! Từ thuở mới lọt lòng mẹ, tất cả chúng ta đã biết nắm tay lại. Có đứa bé nào vừa sinh ra mà xòe bàn tay ra đâu! Đó là dấu chỉ: Ta chỉ biết nhận và không biết cho. Đó cũng là lý do tại sao cuộc đời này, ta thường tranh giành nhiều hơn là nhường nhịn; ta loại trừ

nhiều hơn là đùm bọc yêu thương.

Cuộc đời Chúa Giêsu là cuộc đời luôn luôn cho đi. Ngài đã cho đi tất cả, để tha nhân được sống và sống dồi dào. Trong suốt cuộc hành trình dương thế, Ngài luôn cho đi tình thương, cho đi thời giờ, cho đi sức khỏe, cho đi khả năng... cho đi tất cả, để xoa dịu nỗi đau của nhân thế.

Sự cho đi của Chúa Giêsu đã đi đến tận cùng, đó là giọt máu cuối cùng trong trái tim Chúa, Chúa cũng đổ ra hết, để cho nguồn ơn thánh đổ tràn đầy xuống nhân gian.

Chúa còn cho đi qua tấm bánh được bẻ ra, để trao ban sự sống đời đời cho nhân loại. Chính Chúa đã nói: “Ai ăn bánh này thì sẽ sống muôn đời”. Vì thế, mỗi lần chúng ta rước Chúa, là ta được đón nhận chính sự sống và tình yêu của Chúa.

Ước gì tình yêu của Chúa tuôn chảy trong con tim chúng ta, để chúng ta dám hiến dâng chính mình, vì sự sống của tha nhân.

Ước gì mọi người biết hy sinh cho nhau, và biết kiến tạo hạnh phúc cho nhau. Chắc chắn cuộc sống này sẽ tươi đẹp hơn. Ước gì mọi người biết noi gương

Chúa Giêsu, trở thành quà tặng, mang lại cho anh em niềm vui và hạnh phúc.

Xin cho chúng ta luôn cảm nghiệm rằng: “Chính lúc cho đi là khi được nhận lãnh. Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời”. ■

SUY NIỆM CHÚA NHẬT 21 TN, B
GS 24, 1-2A. 15-17. 18B; ÉP 5, 21-32; GA 6, 54A. 60-69

Chọn lựa không dễ

Phụng Vụ Lời Chúa hôm nay đặc biệt lưu ý ta đến hành vi lựa chọn. Chọn lựa công việc để sinh sống, là điều không mấy dễ dàng. Chọn lựa bậc sống, thật lắm phân vân. Chọn lựa người bạn đời trăm năm, cũng lắm nhiều khê. Và chọn lựa Đấng để trao gửi hạnh phúc hôm nay và vĩnh cửu, chắc chắn sẽ còn khó khăn hơn rất nhiều. Vì thế, khi phải chọn lựa một

vấn đề quan trọng, ta cần phải có một cơ sở nào đó, để giúp mình chọn lựa.

Chẳng hạn: Xưa kia, sau khi nhắc lại cho dân chúng biết tình yêu của Thiên Chúa qua các kỳ công Ngài đã thực hiện, ông Giôsuê khẳng khái trước toàn dân rằng: "Về phần tôi và gia đình tôi, chúng tôi sẽ phụng thờ Đức Chúa" (Gs 24,15). Và dân đã đáp lại: Họ không hề có

ý định bỏ Đức Chúa, để phụng thờ các thần khác!

Họ sẽ phụng thờ Thiên Chúa, vì chính Thiên Chúa đã dùng quyền năng thực hiện những dấu lạ lớn lao, để đem họ cùng với cha ông họ ra khỏi đất Ai Cập, mà vào Đất Hứa. Như thế, cơ sở để dân Chúa chọn phụng thờ Chúa, là vì Ngài quyền năng, đã đưa họ ra khỏi nhà nô lệ.

Hôm nay, trước câu hỏi của Chúa Giêsu, một kiểu đặt vấn đề đòi phải có sự chọn lựa dứt khoát: “Anh em có muốn bỏ Thầy mà đi không?” thì ông Phêrô đã thay mặt anh em trả lời: “Thưa Thầy, bỏ Thầy thì chúng con biết đến với ai? Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời” (Ga 6,68). Ở đây, ta thấy sự chọn lựa của ông Phêrô đặt trên cơ sở: vì Thầy mới có lời đem lại sự sống đời đời.

Vậy thì cái hoài bão, hay đúng hơn là cái mục đích việc ông Phêrô thay

mặt anh em chọn gắn bó với Thầy, là vì “Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời”.

Sự sống đời đời là một ước mơ của con người, mọi thời và mọi nơi. Dù con người có đầy đủ của cải vật chất, dù có nắm trong tay quyền sinh sát của bậc đế vương, thì con người vẫn cảm nhận cái hữu hạn của cuộc sống đời này. Danh vọng quyền lực, của cải hay tiền tài, không thể giúp ta kéo dài cuộc sống đến vô tận.

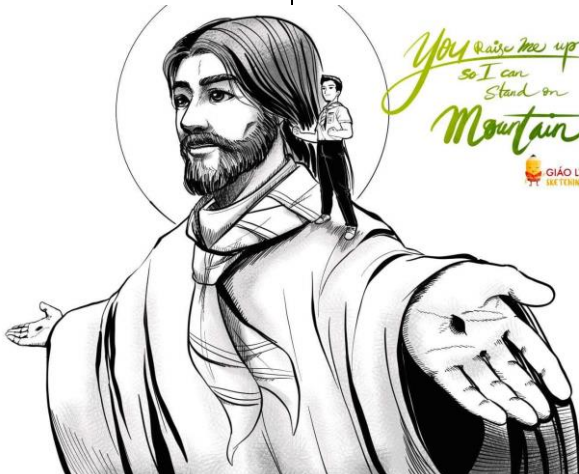
Chọn lựa là hy sinh. Đó là lẽ tất yếu. Chọn ra đi, thì phải hy sinh chuyện ở lại. Chọn việc cất tiếng nói, thì đương nhiên phải mất thái độ giữ im lặng. Đã chọn tôn thờ Thiên Chúa, thì phải từ bỏ các thần của dân ngoại (x. Gs 24,23), v.v...

“Cái giá” mà ta phải trả khi chọn lựa đi theo Chúa Giêsu, là phải gắn bó với Ngài, là “vác thập giá”. “Ai không vác thập giá mình

mà đi theo Tôi, thì không thể làm môn đệ Tôi được" (Lc 14,27).

“Cái giá” mà ông Phêrô phải trả, đã được Chúa Giêsu báo trước: "Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: Lúc còn trẻ, anh tự mình thất lung và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải dang tay ra cho người khác thất lung và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn. Ngài nói vậy, có ý ám chỉ ông sẽ phải chết cách nào để tôn vinh Thiên Chúa. Thế rồi Ngài bảo ông: "Hãy theo Thầy" (Ga 21,18-19).

Lạy Chúa! Mỗi ngày, con phải đứng trước rất nhiều sự chọn lựa. Chọn không dễ chút nào. Được sống đời đời, hay phải chết đời đời. Có nghĩa là được hạnh phúc bất diệt, hay bị trầm luân mãi mãi. Những khả năng này đang tùy thuộc vào sự lựa chọn của con từng giây từng phút. Con rất muốn được sự sống đời đời, được hạnh phúc bất diệt. Nhưng vẫn nạn ấy thật khó vượt qua, vì con thường e ngại phải trả giá. Xin Chúa giúp con chọn lựa theo Thánh Ý Chúa. ■

Lm. Giuse Ngô Quang Trung

BÀI 6:

PHÉP LẠ HÓA BÁNH RA NHIỀU

Marcô 6,34 - 8,21

Thánh Kinh

*A*i trình thuật phép lạ hóa bánh ra nhiều cho năm nghìn người và bốn nghìn người ăn đóng khung phần này, với hai câu chuyện khác liên quan đến việc cho ăn được thêm vào ở cuối. Hai phép lạ này gọi lại những câu chuyện về việc cho đám đông ăn một cách kỳ diệu trong Cựu Ước (x. Xh 16; Đnl 8,3-16; Tv 78,24-25; 1 V 17,7-16; 2 V 4,42-44). Lời ghi nhận đám đông “như bầy chiên không người chăn dắt” (6,34) gọi nhớ hình ảnh người mục tử nhân lành trong Êdêkien 34: “Chính Ta sẽ chăn dắt chiên của Ta, chính Ta sẽ cho chúng nằm nghỉ - sấm ngôn của Đức Chúa - ...Ta sẽ theo lẽ chính trực mà chăn dắt chúng” (Ed 34,15-16).

Phần này có thể được phác thảo như một mô hình đồng tâm xoay quanh câu chuyện Chúa Giêsu tranh luận với người Pharisiêu về những truyền thống của họ (7,1-23). Câu chuyện trọng tâm này trình bày cuộc tranh luận của Chúa Giêsu về những gì là thanh sạch và ô uế, và điều gì thực sự khiến người ta ra ô uế. Phép lạ đầu tiên về việc cho năm ngàn người ăn được tiếp nối với hai phép lạ khác được thực hiện cho người Do Thái, và ám chỉ đến những câu chuyện trong Cựu Ước (việc đi trên mặt biển gọi lại cuộc xuất hành và các văn bản Cựu Ước như Thánh vịnh 77,19 và Gióp 9,8, và việc chữa lành ở Ghennêsarét). Trình thuật thứ hai về việc hóa bánh cho bốn ngàn người ăn được bắt đầu bằng hai phép lạ thực hiện cho dân ngoại (chữa lành con

gái của phụ nữ gốc Phênêxi và chữa khỏi một người vừa điếc vừa ngọng).

Một số học giả cho rằng phép lạ trước là bữa ăn dành cho người Do Thái (với số năm và số mười hai ám chỉ đến Israel trong Cựu Ước) và hóa bánh lần thứ hai là bữa ăn dành cho người ngoại (với số bốn và số bảy ám chỉ sự bao gồm toàn thể dân ngoại). Câu chuyện trọng tâm về thức ăn thanh sạch và không thanh sạch đưa ra quan điểm rằng trong gia đình Kitô giáo mới, tất cả thực phẩm đều sạch (7,19), và vì vậy tất cả Kitô hữu (cả người Do Thái và người ngoại) đều tham gia cùng một bữa ăn. Những lời Chúa Giêsu nói với các môn đệ trong 8,19-21 về số bánh, những người nhận bánh và số thúng bánh dư chắc chắn có ý nghĩa đặc biệt. Rõ ràng có một mời gọi nào đó đối với độc giả Marcô trọng việc hiểu một số ý nghĩa biểu tượng trong những con số này. Mô hình nội dung được trình bày như sau:

Hóa bánh ra nhiều lần thứ nhất (6,34-44)

Chúa Giêsu đi trên mặt biển hồ (6,45-52)

Chữa lành tại Ghenêsarét (6,53-56)

Tranh luận về những truyền thống người Pharisêu

(7,1-23)

Chúa Giêsu chữa con gái một phụ nữ gốc Phênixi

(7,24-30)

Chữa lành người vừa điếc vừa ngọng (7,31-37)

Hóa bánh ra nhiều lần thứ hai (8,1-10)

Người Pharisêu xin một dấu lạ từ trời (8,11-13)

Men Pharisêu và men Hêrôđê (8,14-21)

Câu chuyện về việc chữa lành con gái của người phụ nữ xứ Phê-nê-xi (7,24-30) là duy nhất ở chỗ Chúa Giê-su lúc đầu từ chối thực hiện việc chữa lành. Có vẻ như Chúa Giê-su khước từ vì người phụ nữ không phải là người Do Thái bởi vì sứ vụ của Chúa Giê-su là phục vụ nhà Israel. Tuy nhiên, người bị quỷ ám ở Ghê-ra-sa được chữa khỏi cũng không phải là người Do Thái; anh ta sống ở thị trấn Ghê-ra-sa vùng dân ngoại, nơi ngành nghề chính của họ là chăn nuôi heo (5,1-20). Câu chuyện này có thể được thuật lại ở đây để nhấn mạnh đến sứ mạng truyền giáo cho Dân ngoại.

Trình thuật về men Pharisêu và men Hê-rô-đê kết thúc phần này (8,14-21). Nó chứa đựng những lời mạnh mẽ nhất Chúa Giê-su trách cứ các môn đệ vì họ thiếu hiểu biết. Ở cuối câu chuyện Chúa Giê-su đi trên mặt Biển Hồ (6,52), tác giả Tin Mừng lưu ý rằng các môn đệ đã không hiểu ý nghĩa phép lạ hóa bánh vì lòng trí họ còn ngu muội. Ở đây độc giả sẽ tự hỏi chính xác điều gì về sự kiện thiếu bánh có thể giúp các môn đệ hiểu được phép lạ đi trên mặt biển. Họ có thêm niềm tin vào quyền năng của Chúa Giê-su hơn không? Họ có nói kết được với các biển có thời Xuất hành với những phép lạ băng qua biển và được nuôi sống bằng manna không? Họ có đặt tin cậy vào quyền năng của Chúa đang hoạt động trong họ không, vì họ đã được thử thách trong phép lạ hóa bánh đầu tiên để nuôi sống dân chúng?

Sau đó vào 7,18 Chúa Giê-su lại đặt câu hỏi về sự thiếu hiểu biết của các môn đệ. Trong 8,14, các môn đệ đang ở trên thuyền cùng với Chúa Giê-su, và khi Người cảnh báo họ về men Pharisêu và men Hê-rô-đê, họ nghĩ đó là vì họ không có bánh. Họ tập trung vào những gì họ đang thiếu. Chúa Giê-su lại trách mắng họ vì họ không hiểu biết, lòng

trí ngu tối, có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe. Đây chính là ngôn từ mà Chúa Giêsu sử dụng trong Marcô 4 để mô tả những người ở bên ngoài không hiểu được mầu nhiệm Nước Trời. Đây là một trong những tuyên bố mạnh mẽ nhất về sự thất bại của các môn đệ trong Tin Mừng, và nó xảy ra trong bối cảnh có thể được gọi là lời mời gọi các môn đệ vượt qua những ranh giới: vượt qua các quy định về thanh sạch và ô ứ, vượt qua những giới hạn tâm trí để đón nhận phép lạ hóa bánh là bữa ăn nuôi sống cả người Do Thái lẫn Dân ngoại.

Phần này được cấu trúc một cách cẩn thận xoay quanh vấn đề nuôi sống. Hai câu chuyện về việc hóa bánh ra nhiều, tranh luận gay gắt về thức ăn thanh sạch và ô ứ, những lời răn bảo dành cho các môn đệ về men Pharisêu và men Hêrôđê, và biểu tượng của những con số liên quan đến việc nuôi sống, tất cả đều hướng đến một thông điệp quan trọng về vai trò của người môn đệ trong việc vượt qua những ranh giới ngăn cách cộng đồng Kitô giáo, để tất cả các Kitô hữu có thể cùng nhau ăn no nê trong một bàn tiệc duy nhất. ■

CÂU ĐỐ KINH THÁNH

THÁNG 8

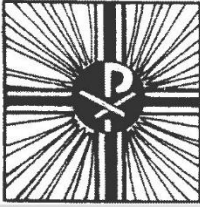
“Ra khỏi thuyền, Chúa Giêsu thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt”. (Mc 6,34)

1. Theo Marcô, trong phép lạ hóa bánh lần thứ hai Chúa Giêsu đã dùng mấy cái bánh để nuôi dân chúng?
 - a. 5 cái
 - b. 6 cái
 - c. 7 cái
2. Có bao nhiêu người được nuôi ăn trong phép lạ hóa bánh lần thứ hai?
 - a. 4 ngàn
 - b. 5 ngàn
 - c. 7 ngàn
3. Sau khi thực hiện phép lạ hóa bánh Chúa Giêsu xuống thuyền đi đâu?
 - a. Capharnaum
 - b. Đanmanutha
 - c. Bétsaida
4. Theo Marcô, Chúa Giêsu làm phép hóa bánh tại đâu?
 - a. Trên bờ hồ Galilê
 - b. Trên một bãi cỏ xanh
 - c. Trong nơi hoang vắng
5. Theo Marcô, nhóm nào đòi Chúa Giêsu thực hiện một dấu lạ để thử Người?
 - a. Nhóm Pharisêu
 - b. Nhóm Saducê
 - c. Nhóm Hêrôđê
6. Chúa Giêsu đưa một người mù ra khỏi làng để chữa lành. Đó là làng nào?
 - a. Capharnaum
 - b. Bétsaida
 - c. Giêrikhô

Giải đáp Câu đố Kinh Thánh tháng 6&7

- 1- c. 7 năm (1 V 6,37-38);
- 2- a. Núi Carmen (1 V 18,20-21);
- 3- a. 40 năm (1 V 11,42);
- 4- b. Xadôc (1 V 1,39);
- 5- a. Trong chiến trận (1 V 22,34-35);
- 6- a. Giuđa và Bengiamin (1 V 12,21)

NHÓM TRỪ QUỶ BẢO LỘC

NHÓM TRỪ QUỶ BẢO LỘC

● *Lm. Giuse Nguyễn Hữu Tường*

I- NGUỒN GỐC

Năm 2012, nhen nhóm từ hoạt động của nhóm “bầu khán” của chị Nguyễn Thị Thương (47 tuổi, ngụ tại Phường 1, Tp. Bảo Lộc) từ đó đã tạo ra cái gọi là nhóm “Trừ quỷ Bảo Lộc” và lôi kéo nhiều người tham gia. Trong những người tham gia có sự giúp sức đặc lực của linh mục Nguyễn Chu Truyền, nguyên là Quản hạt, Chánh xứ giáo xứ Bảo Lộc, cùng với một vài linh mục và nữ tu đã rời khỏi dòng.

II- NHỮNG ĐIỂM GIÁO LÝ SAI LẠC

1- Chị Thương tự xưng là “Lời Chúa Cha”. Về nội dung của những “Lời Chúa Cha” có những điều không đúng giáo lý đức tin, hoặc không đúng sự thật vì không xảy ra hoặc hồ đồ, hoặc mang tính tự xưng (hoang tưởng).

3- Hồ đồ trong giáo lý đức tin, không phân biệt được chính - phụ, bỏ qua vai trò và chỗ đứng của Chúa Giêsu Kitô, vị Cứu Tinh duy nhất và chung cuộc của toàn thể nhân loại.

4- *Lún sâu trong sai lầm về giáo lý đức tin*, đặc biệt về mầu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi.

5- Hồ đồ liên quan đến “thai thánh”: đặt tay có thai.

6- Hồ đồ trong việc trừ quỷ: Tất cả mọi trường hợp đau bệnh đều được coi là do quỷ, và tất cả đều được xử lý bằng cách trừ quỷ.

8- Tùu tiện và “ý đồ” trong việc giải thích Thánh Kinh.

9- Ngoan cố phê phán Giáo Hội không am hiểu Kinh Thánh.

10- Tự nhận là “mặc khải tư”.

11- Không tuân phục thẩm quyền của Giáo Hội.

III- HOẠT ĐỘNG CỦA NHÓM

Đối tượng mà nhóm này thường nhắm đến là những người đang trong hoàn cảnh neo đơn, già cả, bệnh tật hoặc đang gặp khó khăn về kinh tế, không phân biệt lương giáo.

Ngoài việc truyền bá trên các phương tiện truyền thông, họ còn tạo thành từng nhóm một từ 2 đến 4 người len lỏi vào tất cả các giáo xứ tại các giáo phận trong cả nước. Trước hết, họ tìm cách tiếp cận Cha xứ để xin được làm các công việc thăm viếng và bác ái trong giáo xứ. Sau đó, họ sẽ truyền đạt các điểm giáo lý sai lạc rồi dẫn dụ tham gia nhóm.

Trong nhiều trường hợp, họ không qua Cha xứ hoặc bị từ chối, họ sẽ tự tìm đến một vài gia đình trong giáo xứ qua trung gian của một vài giáo dân hay chính những người đã tham gia nhóm để thâm nhập và hoạt động âm thầm tại các giáo xứ.

Với những anh chị em lương dân, họ sẽ cử hành ban bí tích Rửa Tội.

IV- ÁP DỤNG MỤC VỤ

Trong thực tế, tại một vài giáo xứ, giáo họ của Giáo Phận Long Xuyên, đã có một số giáo dân tham gia vào nhóm này. Bên cạnh đó, nhóm này cũng đã rửa tội cho một số anh chị em lương dân. Chính vì thế, các vị mục tử cần quan tâm:

1- Với cộng đoàn dân Chúa:

Các vị mục tử phải hướng dẫn cho toàn thể cộng đoàn dân Chúa, cách riêng là các thành viên trong các hội đoàn tông đồ giáo dân biết nhận diện, cũng như hiểu rõ về những sai lạc đức tin và đề cao cảnh giác tránh xa nhóm lạc giáo này.

2- Với những người đã tham gia nhóm:

Thực tế cho thấy rằng, những người đã gia nhập nhóm này thì rất khó thoát ra. Họ thường có những suy nghĩ và thực hành đức tin sai lạc. Dù vậy, Giáo Hội vẫn luôn yêu thương họ. Chính vì thế, các mục tử cần kiên trì để giúp họ qua việc thăm viếng, hướng dẫn và thường xuyên nhắc nhở để họ có thể thoát khỏi nhóm lạc giáo này.

Trong những trường hợp nghiêm trọng, các mục tử nên tham khảo ý kiến của Đức Giám Mục Giáo Phận. ■

ỦY BAN GIÁO LÝ ĐỨC TIN RA THÔNG CÁO VỀ “Nhóm trừ quỷ Bảo Lộc”

Ngày 30/05/2022, Ủy Ban giáo lý Đức tin trực thuộc HĐGM Việt Nam đã ra thông cáo liên quan đến “Nhóm Trừ quỷ Bảo Lộc” và khẳng định: "Chúa Giêsu Kitô là Lời duy nhất và chung cuộc của Thiên Chúa. [...] Do đó, bất cứ ai tự xưng mình được Chúa Cha “trực tiếp mạc khải” và là “thư ký cho Chúa Cha” thì người ấy đã phủ nhận vai trò của Chúa Kitô."

Thông cáo của Ủy ban Giáo lý Đức tin:

Từ năm 2015, một nhóm nhỏ tín hữu thuộc Giáo xứ Bảo Lộc, Giáo phận Đà Lạt, đã ngộ nhận rằng họ được Chúa Cha “trực tiếp mạc khải”, làm “thư ký cho Chúa Cha”, và được Chúa Cha ban đặc ân “trừ quỷ”. ‘Nhóm’ này cũng lôi kéo được một số linh mục, tu sĩ tham gia, vì thế càng làm cho nhiều tín hữu khác dễ dàng tin theo con đường lầm lạc.

Trước những lầm lạc nghiêm trọng này, Đấng Bản quyền Giáo phận Đà Lạt đã kiên nhẫn lắng nghe và khuyên nhủ, kể cả ra khuyến cáo và kỷ luật. Dù vậy, ‘Nhóm’ này vẫn thể hiện sự bất tuân một cách rõ ràng và công khai, gây tổn hại đến sự hiệp nhất của đoàn chiên Chúa nơi Giáo phận Đà Lạt.

Hiện nay, hoạt động của nhóm này đang lan rộng ra ngoài phạm vi giáo phận Đà Lạt. Vì thế, Hội đồng Giám mục Việt Nam, trong Hội Nghị Thường Niên kỳ I từ ngày

25-29 tháng 4 năm 2022, đã trao cho Ủy ban Giáo lý Đức Tin ra thông cáo về “Nhóm Trừ Quỷ Bảo Lộc”. Qua Thông Cáo này, chúng tôi muốn nhắc nhở anh chị em những điểm sau đây:

(1) Chúa Giêsu Kitô là Lời duy nhất và chung cuộc của Thiên Chúa, là Đấng Cứu độ và Đấng Trung gian duy nhất giữa Thiên Chúa và loài người (x. Ga 1,18; Dt 1,1-2; Cv 4,12; SGLHTCG,101-104). Vì thế, bất cứ ai tự xưng mình được Chúa Cha “trực tiếp mạc khải” và là “thư ký cho Chúa Cha” thì người ấy đã phủ nhận vai trò của Chúa Kitô, và là sự xúc phạm nặng nề đến đức tin Công giáo.

(2) Việc tự xưng là “quỷ nhập” và “trừ quỷ”, hoặc coi “mọi bệnh tật đều là quỷ ám”..., để từ đó tự ý thực hiện những hành vi trừ tà mang tính mê tín và ma thuật, là không phù hợp với giáo lý và thực hành của Hội Thánh Công giáo. Chính Chúa Giêsu đã ủy thác cho Hội Thánh của Người quyền bính thiêng liêng chống lại những hình thức thống trị của Ác thần. Vì thế việc thực hành trừ tà phải được suy xét cẩn thận và thực hiện cách khôn ngoan, theo các quy định của Hội Thánh (x. SGLHTCG 1673, 2116-2117; GL 1172).

(3) Các tín hữu cần có sự hiểu biết Giáo lý và phân định sáng suốt, không để mình bị lừa dối bởi những quan niệm và thực hành sai lạc nêu trên (x. 1Tm 4,1), bằng cách theo sát những hướng dẫn của Hội Thánh, tránh xa những thực hành của “Nhóm Trừ Quỷ Bảo Lộc” và những thông tin đến từ ‘Nhóm’ này. Chúng tôi cũng tha thiết kêu gọi các thành viên của “Nhóm Trừ Quỷ Bảo Lộc” hãy trở về

với Hội Thánh Công giáo, sống tinh thần hiệp nhất mà Đức Kitô Mục tử hằng mong ước (x. Ga 17,20-21).

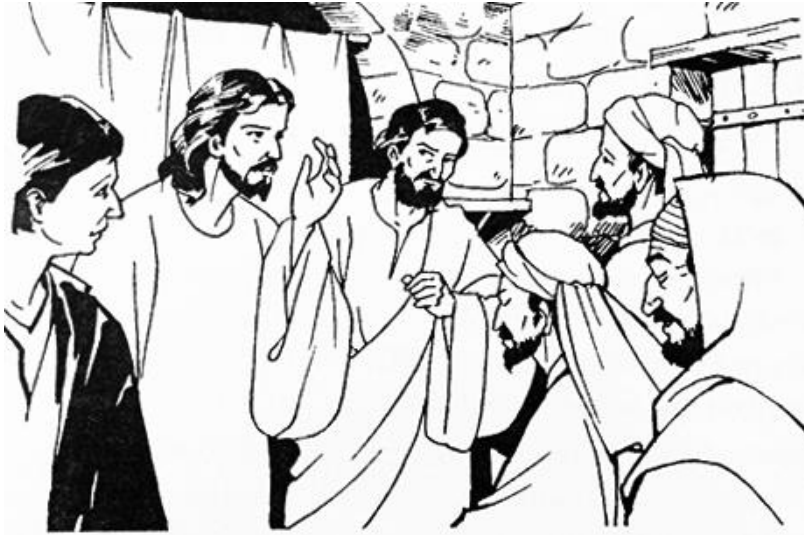
Nguyện xin Chúa Thánh Thần hướng dẫn chúng ta tiến bước trong sự thật và hiệp nhất trong đức Tin.

Làm tại Văn phòng Hội đồng Giám mục Việt Nam, ngày
30 tháng 05 năm 2022. ■

Đã ấn ký

✠ **Gioan Đỗ Văn Ngân**

*Giám mục Giáo phận Xuân Lộc
Chủ tịch Ủy ban Giáo lý Đức Tin*

Lm. Giuse Vũ Đức Thiện

SỬ DỤNG CÁC ỨNG DỤNG HẸN HÒ TRỰC TUYẾN CÓ PHẢI LÀ TỘI TRỌNG KHÔNG?

Hỏi: Là một người con trai độc thân trong thế giới hiện đại, tôi đã sử dụng các ứng dụng hẹn hò và mạng xã hội để cố gắng gặp gỡ phụ nữ để hẹn hò và xem liệu có mối liên hệ nào thích hợp với mình không. Mặc dù hẹn hò trực tuyến có những mặt tích cực nhưng nhiều khi có một số hồ sơ lại có những bức ảnh mang tính khiêu gợi hoặc khiêu dâm, và qua đó tôi thấy mình có những suy nghĩ không trong sạch và đang cảm thấy tôi dễ theo đuổi các mối quan hệ xác thịt với mục đích vô đạo đức. Câu hỏi của tôi là liệu tôi có phạm tội khi sử dụng các ứng dụng hẹn hò trên mạng trong những tình huống này không?

Trả lời: Sử dụng các ứng dụng hẹn hò có thể không phải là tội lỗi. Người Công Giáo chúng ta có thể sử dụng các ứng dụng hẹn hò để tìm kiếm người thích hợp cho đời sống hôn nhân một vợ một chồng của mình.

Tuy nhiên, nếu bạn nhìn thấy một bức ảnh khiêu gợi hay khiêu dâm

trên ứng dụng hẹn hò và bạn nhanh chóng nhấp chuột đi và tập trung vào việc bạn đang tìm người bạn đời cho đời sống hôn nhân của bạn thì đó không phải là tội lỗi. Mặt khác, nếu bạn nhìn thấy một bức ảnh khiêu gợi hay khiêu dâm trên ứng dụng hẹn hò và bạn đang tìm cách để theo đuổi các mối quan hệ

xác thịt với người đó với mục đích vô đạo đức. Điều này gợi ý một quyết định có ý thức để theo đuổi một điều gì đó tội lỗi, vì thế trong trường hợp này bạn đang đi vào một sự tội lỗi nghiêm trọng.

Hơn nữa, nếu bạn biết rằng một số ứng dụng hẹn hò nhất định có thể sẽ có những bức ảnh khiêu gợi hoặc khiêu dâm, nhưng bạn vẫn tiếp tục sử dụng chúng. Trong trường hợp này, bạn đang cố tình đặt mình vào tình thế phạm tội. Đây cũng có thể coi là con đường tội lỗi của bạn.

Ở đây, bạn cần phải thành thật với chính mình khi sử dụng các ứng dụng hẹn hò trực tuyến. Chỉ có bạn mới biết ý định của bạn là gì? Thánh Phaolô nói rằng “Được phép làm mọi sự, nhưng không phải mọi sự đều có ích.” (1Cr 10:23).

Chúng ta hãy nhìn vào bức tranh toàn cảnh về các ứng dụng hẹn hò trực

tuyến. Ngày nay, có rất nhiều các ứng dụng hẹn hò có thể giúp những người có ý định kết hôn mở rộng phạm vi tìm kiếm bạn đời một cách trong sạch và lành mạnh. Có nhiều người đã tìm được người phối ngẫu như lòng mình mong đợi qua các ứng dụng hẹn hò trên mạng. Nhiều người Việt Nam đã kết hôn với những người Châu Âu, Châu Mỹ, Châu Phi, ..., thông qua những ứng dụng hẹn hò trực tuyến. Bên cạnh đó, thật không may, không phải tất cả các ứng dụng hẹn hò trực tuyến đều hướng đến việc giúp mọi người tìm được người bạn đời thật sự tốt cho đời sống vợ chồng nhưng hướng tới việc tìm kiếm mối quan hệ vô đạo đức.

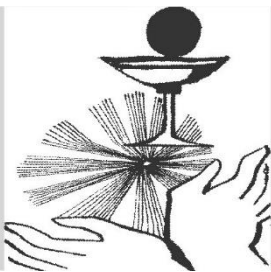
Vì thế, nếu bạn đang muốn tìm kiếm người bạn đời thông qua các ứng dụng hẹn hò trực tuyến thì bạn phải biết cách để chọn lựa các ứng dụng hẹn hò thật

sự uy tín và trong sạch. Nếu bạn biết rõ một số ứng dụng hẹn hò không lành mạnh và không trong sạch nhưng bạn vẫn cố ý sử dụng chúng thì bạn đang ở trong tội lỗi.

Ngoài các ứng dụng hẹn hò trên mạng, bạn có thể tìm những cách khác để gặp gỡ những người nữ.

Chẳng hạn bạn có thể tham gia vào công việc tình nguyện tại giáo xứ của bạn, hoặc tham gia vào một nhóm thanh niên trong giáo phận của bạn, hoặc thậm chí là một hoạt động truyền giáo nào đó. Cách này có thể sẽ giúp bạn kiếm được người bạn đời như bạn hằng mong ước. ■

Lm. Giuse Lưu Thanh Thảo

Có sách phụng vụ nào nói đến thánh lễ do Đức Giám Mục chủ sự mà không cử hành không?

Hỏi: Con có tham dự lễ kỷ niệm ngày thụ phong linh mục của một cha, trong lễ này con thấy có sự hiện diện của Giám Mục, Ngài chỉ cử hành phần đầu lễ và ban phép lành cuối lễ. Vậy, có sách phụng vụ nào nói đến thánh lễ do Đức Giám Mục chủ sự mà không cử hành không?

Đáp: Giám mục có vai trò rất quan trọng trong buổi cử hành phụng vụ vì Ngài là sự viên mãn của Bí tích Truyền chức thánh, sự hiện diện của Ngài diễn tả màu nhiệm của Hội Thánh. Sách lễ nghi Giám mục có nói đến phận vụ của Giám mục: “Phận vụ của Giám Mục với tư cách là tiến sĩ, là vị thánh hóa và là chủ chăn của Hội Thánh mình, được nổi bật nhất trong cử hành phụng vụ thánh mà Ngài thực hiện với dân chúng.”¹

Trong Hiến Chế Phụng Vụ Thánh (Sacrosantum Concilium) mời gọi các tín hữu phải quý trọng thánh lễ có sự hiện diện của Giám Mục và mời gọi tín hữu tham gia thánh lễ này một cách đầy đủ và tích cực: “Mọi người phải hết sức mến chuộng đời sống phụng vụ của giáo phận chung quanh Giám Mục, nhất là tại nhà thờ chánh tòa: họ phải xác tín rằng Giáo Hội được đặc biệt biểu lộ khi toàn thể dân thánh Chúa tham dự trọn vẹn và linh động vào những cử hành Phụng Vụ,

¹ Sách lễ nghi Giám mục (Caeremoliale Episcoporum), số 11.

đặc biệt trong cùng một Lễ Tạ On, trong một lời nguyện duy nhất, ở đó Giám Mục chủ tọa giữa linh mục đoàn và các thừa tác viên bao quanh Ngài”.²

Sách lễ nghi Giám Mục (Caeremoliale Episcoporum) số 18, nói đến sự hiện diện quan trọng của Giám Mục và nếu như Ngài không cử hành thánh lễ thì Ngài chủ sự phần phụng vụ Lời Chúa và ban phép lành cuối lễ:

“Trong mỗi cộng đồng của bàn thờ tụ tập chung quanh vị Giám mục, như là thừa tác viên thánh, biểu tượng của đức ái và sự hiệp nhất này của Nhiệm Thể, mà nếu không có Nhiệm thể thì không thể có sự cứu rỗi, được tỏ hiện rõ ràng. Do đó, điều thích hợp nhất là khi Giám mục có mặt tại một buổi cử hành phụng vụ đặc biệt, nơi có các tín hữu quy tụ, thì ngài với tư cách là người mang sự viên mãn của Bí tích Truyền chức thánh, sẽ chủ sự tại buổi lễ. Điều này là không nhằm tăng thêm sự long trọng bề ngoài của nghi lễ, nhưng để diễn tả mâu nhiệm Giáo Hội trong một ánh sáng sống động hơn. Cũng là phù hợp khi Giám Mục cùng liên kết với các linh mục trong buổi lễ. Tuy nhiên, nếu Giám mục là chủ sự mà không cử hành Thánh Thể, ngài vẫn phụ trách phần phụng vụ Lời Chúa và kết thúc Thánh lễ với phần ban phép lành và nghi thức giải tán”.³

Cụ thể, toàn bộ chương III trong sách lễ nghi Giám Mục (Caeremoliale Episcoporum) các số 175-186, nói rõ về việc thánh lễ do Giám mục chủ sự mà không cử hành.

Số 175: “Nếu có lý do chính đáng, đức giám mục chỉ tham dự mà không cử hành Thánh lễ, cũng không có đức

² Công Đồng Vaticanô II, *Hiến chế phụng vụ*, số 41.

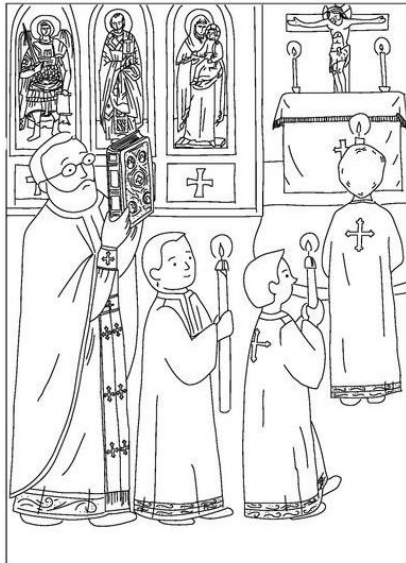
³ Sách lễ nghi Giám mục (Caeremoliale Episcoporum), số 18; II Cerimoniale dei Vescovi, n18.

giám mục khác chủ tế Thánh lễ ấy, thì ít ra ngài chủ tọa phần Phụng vụ Lời Chúa và ban phép lành cuối lễ cho giáo dân”.

Chuẩn bị cuộc rước nhập lễ

Số 176: “Tại phòng áo hay nơi thích hợp, đức giám mục mặc áo Alba, đeo thánh giá và dây Stola, mặc áo choàng. Ngài sử dụng mũ Mitra và gậy. Hai phó tế hay một phó tế hỗ trợ ngài...”

Số 177-178: “Trong cuộc rước đầu lễ, đức giám mục đi sau chủ tế/các vị đồng tế, được tháp tùng bởi các phó tế và các thừa tác viên khác... Sau khi trao gậy cho thừa tác viên và bỏ mũ Mitra ra, Đức Giám Mục cùng với phó tế và các thừa tác viên cúi sâu chào bàn thờ, sau đó lên hôn bàn thờ. Nếu có xông hương, được tháp tùng bởi phó tế, đức giám mục tiến hành xông hương bàn thờ và thánh giá; Tiếp đến, đức giám mục đi thẳng về ghế của mình...”

Nghi thức đầu lễ và phần Phụng vụ Lời Chúa

Số 179: “Từ đầu thánh lễ cho đến khi kết thúc phụng vụ Lời Chúa, phải tuân theo những chỉ dẫn về thánh lễ cố định do giám mục...”. Nghĩa là Đức Giám mục cũng làm dấu thánh giá, dang tay chào dân chúng, kêu gọi hành vi sám hối, kinh thương xót, (kinh vinh danh), đọc lời tổng nguyện, giảng, (đọc kinh tin kính), (xướng ý nguyện khởi đầu của lời nguyện chung và đọc lời nguyện kết thúc).

Phụng vụ Thánh Thể

Số 180: Sau lời nguyện tín hữu, hoặc sau nghi thức bí tích/thánh hiến/làm phép, đức giám mục ngồi và nhận mũ Mitra. Rồi phó tế và các thừa tác viên chuẩn bị bàn thờ. Nếu tín hữu mang lễ phẩm lên, chủ tế Thánh lễ hoặc đức giám mục tiếp nhận lễ vật. Sau khi cúi sâu chào đức giám mục, chủ tế đi đến bàn thờ và bắt đầu phần Phụng vụ Thánh Thể phù hợp với Nghi thức Thánh lễ”.

Số 181: “Nếu có xông hương, đức giám mục được xông hương sau chủ tế, ngài cởi bỏ mũ Mitra và đứng lên để nhận hương. Nhưng, nếu không xông hương, đức giám mục cởi bỏ mũ Mitra và đứng lên sau lời mời gọi: “Anh chị em hãy cầu nguyện...”. Ngài vẫn đứng tại ghế cho đến kinh Khấn cầu Chúa Thánh Thần (Epiclesis) trong Kinh nguyện Thánh Thể”.

Số 182: “Đức giám mục quỳ hương về bàn thờ trên ghế đã dọn sẵn từ “kinh Khấn cầu Chúa Thánh Thần” cho đến hết vinh tụng ca, sau đó Ngài đứng lên”.

Hiệp lễ và nghi thức kết lễ

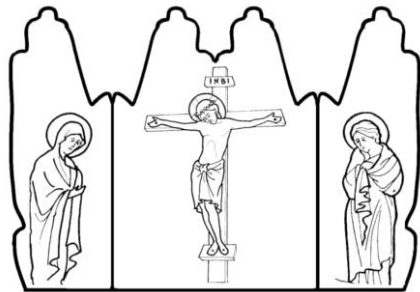
Số 183: “Sau lời mời: “Anh chị em hãy chúc bình an cho nhau”, đức giám mục trao bình an cho các phó tế gần ngài. Đức giám mục rước lễ, ngài nhận Mình và Máu Thánh tại bàn thờ sau chủ tế.”

Số 184: “Đang khi các tín hữu rước lễ, đức giám mục ngồi; tiếp theo, Ngài đứng tại bàn thờ hoặc tại ghế đọc lời nguyện hiệp lễ. Sau lời nguyện hiệp lễ, đức giám mục ban phép lành cho dân chúng. Một trong các phó tế/vị đồng tế giải tán dân chúng”.

Số 185: “Rồi đức giám mục cùng chủ tế và phó tế kính cẩn hôn bàn thờ. Cuối cùng, cúi sâu chào bàn thờ và rời cung thánh”.

Số 186: “Nếu giám mục không chủ sự theo cách thức được mô tả ở trên, thì Ngài nên tham dự thánh lễ với phẩm phục với áo Mozeta tím hoặc áo Rochetum, ngồi ở nơi thích hợp đã được chuẩn bị”.

Số 186 này nói đến trường hợp một Giám Mục nghỉ hưu cao tuổi, Ngài không thể chủ sự theo cách thức trên, thì Ngài tham dự thánh lễ với y phục và chỗ ngồi dành riêng cho Ngài. ■

GIÁO LÝ cộng đồng

H. Vì sao Chúa Giêsu biểu lộ Nước Trời bằng các dấu chỉ và phép lạ?

T. Chúa Giêsu biểu lộ Nước Trời bằng các dấu chỉ và phép lạ vì những ý này: Một là để chứng tỏ Nước Trời đang hiện diện nơi Ngài, là Đấng Mêssia; Hai là giải phóng con người khỏi ách nô lệ tội lỗi; Ba là báo trước thập giá của Ngài sẽ chiến thắng “thủ lãnh thế gian”. (Ga 12,31); (GLHT,97)

CHIA SẺ

- Các dấu lạ do Chúa Giêsu thực hiện minh chứng Chúa Cha đã sai Ngài đến. Những dấu lạ ấy mời gọi ta hãy tin vào Ngài. Những ai đến với Ngài bằng đức tin, thì đức tin sẽ cho họ điều họ thỉnh cầu. Nhưng đức tin cũng có thể là cơ vấp ngã, vì chúng không nhằm thỏa mãn trí tò mò và lòng ưa chuộng ma thuật. Cụ thể là bất chấp những phép lạ hết sức tỏ tường, Chúa Giêsu vẫn bị mọi người loại bỏ, thậm chí còn bị tố cáo là hành động ma thuật.

- Khi giải thoát một số người khỏi những sự dữ đời này như đói khát, bất công, bệnh tật và chết chóc, Chúa Giêsu đã thực hiện các dấu chỉ của Đấng Messia là đến để giải thoát con người khỏi kiếp nô lệ làm than, nhất là khỏi ách nô lệ tội lỗi, là ách ngăn cản họ làm con cái Thiên Chúa, và gây ra mọi hình thức nô lệ giữa con người.

- Nước Thiên Chúa đến cũng là lúc nước Satan bị sụp đổ (Mt 12,26), hầu giải phóng con người khỏi vòng cương tỏa của ma quỷ, đồng thời tiên báo thập giá của Ngài sẽ chiến thắng "thủ lãnh thế gian". (Ga 12,31)

H. Chúa Giêsu đã trao cho các Tông đồ quyền hành nào để xây dựng Nước Trời?

T. Chúa Giêsu đã cho các Tông đồ tham dự vào sứ vụ và quyền hành của Ngài để dạy dỗ, tha tội, xây dựng và điều khiển Hội Thánh. Ngài đặt ông Phêrô làm thủ lãnh với sứ mạng gìn giữ và củng cố đức tin cho anh em. (GLHT,98)

CHIA SẺ

- Trước hết, Chúa Giêsu tuyển chọn Nhóm Mười Hai, những chứng nhân tương lai về cuộc phục sinh của Ngài. Ngài cho họ tham dự vào sứ vụ và quyền hành của Ngài để họ dạy dỗ, tha thứ tội lỗi, xây dựng và điều khiển Hội Thánh.

- Trong Nhóm Mười Hai, Chúa Giêsu đặt ông Phêrô làm thủ lãnh. Nhờ đức tin đã tuyên xưng, ông Phêrô sẽ mãi là Tảng Đá kiên vững của Hội Thánh. Ông có sứ vụ gìn giữ đức tin được toàn vẹn và làm cho các anh em mình nên vững mạnh trong đức tin. (Lc 22,32)

- Chúa Giêsu còn ủy thác cho thánh Phêrô một thẩm quyền đặc biệt: “Thầy trao cho con chìa khoá Nước Trời. Dưới đất con cầm buộc điều gì, trên trời cũng cầm buộc như vậy; dưới đất con tháo cởi điều gì, trên trời cũng tháo cởi như vậy” (Mt 16,19). Quyền “chìa khóa” là quyền cai quản Nhà của Thiên Chúa, tức là Hội Thánh. Quyền “cầm buộc và tháo cởi” có nghĩa là quyền tha tội, quyền đưa ra những phán

quyết về giáo lý và những quyết định về kỷ luật trong Hội Thánh.

- Chúng ta hãy vâng lời và cộng tác với Hội Thánh trong việc xây dựng Nước Trời ngay tại trần gian này.

H. Việc Chúa Giêsu hiển dung tỏ cho chúng ta điều gì?

T. Việc Chúa Giêsu hiển dung tỏ cho chúng ta thấy Ngài phải đi qua Thập giá rồi mới đến vinh quang, đồng thời báo trước cuộc phục sinh và trở lại của Ngài. (GLHT,99)

CHIA SẺ

- Chúa Giêsu tỏ lộ vinh quang thần linh của mình trong chốc lát, và như vậy, Ngài xác nhận lời tuyên xưng của ông Phêrô. Ngài cũng cho thấy rằng, để “vào trong vinh quang của Ngài” (Lc 24,26), Ngài phải đi qua thập giá tại Giêrusalem. Cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu đúng là do ý muốn của Chúa Cha: Chúa Con hành động với tư cách là Người Tôi Trung của Thiên Chúa. Đám mây nói lên sự hiện diện của Chúa Thánh Thần: “Cả Ba Ngôi cùng xuất hiện, Chúa Cha trong tiếng nói, Chúa Con trong nhân tính của mình, Chúa Thánh Thần trong đám mây sáng chói”. (Thánh Tôma Aquinô, Tổng luận Thần học, quyền số...)

- Biến cố hiển dung được ném trước việc ngự đến trong vinh quang của Chúa Kitô, Đấng “sẽ biến đổi thân xác yếu hèn của chúng ta nên giống thân xác vinh hiển của Ngài” (Pl 3,21). Biến cố ấy cũng nhắc nhở chúng ta rằng: “Chúng ta phải chịu nhiều gian khổ mới được vào Nước Thiên Chúa”. (Cv 14,22)

H. Chúa Giêsu vào thành Giêrusalem như Đấng Mêsia để làm gì?

T. Chúa Giêsu vào thành Giêrusalem để loan báo Nước Thiên Chúa đang đến, và chính Ngài sẽ hoàn thành Nước Thiên Chúa bằng cuộc Vượt Qua, là cái chết và sự sống lại của Ngài. (GLHT,100)

CHIA SẺ

- Khi thời gian đã định, Chúa Giêsu quyết tâm lên Giêrusalem để chịu khổ nạn, chịu chết và sống lại từ cõi chết. Với tư cách là Vua Mêsia, Chúa Giêsu đi vào thành Giêrusalem để loan báo Nước Thiên Chúa “đang đến”. Ngài được dân chúng hoan hô như con vua Đavít, như Đấng mang lại ơn cứu độ. (Hosanna có nghĩa là “xin cứu”, “xin ban ơn cứu độ!”). Nhưng “Đức Vua vinh hiển” (Tv 24,7-10) lại “ngồi trên lưng lừa con” (Der 9,9) tiến vào thành. Người không chinh phục bằng mưu mẹo hay bạo lực, nhưng bằng sự khiêm tốn là bằng chứng của sự thật. Thần dân của Nước Ngài là trẻ em và “những người nghèo của Thiên Chúa”. (Lc 19,38; 2,14)

- Chính Đức Vua Messia sắp hoàn thành Nước Thiên Chúa bằng cuộc Vượt Qua, là cái chết và sự sống lại của Ngài. Phụng vụ Hội Thánh luôn khai mạc Tuần Thánh với việc cử hành biến cố Chúa Giêsu tiến vào thành Giêrusalem trong Chúa Nhật Lễ Lá. ■

Giới thiệu Chúa cha người khác

Cuộc sống con người từ sau đại dịch Covid 19, từ thành thị cho tới nông thôn đều bị ảnh hưởng rất lớn. Tuy kinh tế đang dần phục hồi nhưng vẫn chưa thể ổn định, điều này gây ảnh hưởng ít nhiều đến cuộc sống của nhiều người. Bởi phải lo cho cuộc sống nên nhiều người phải di dân đến những thành phố lớn hay những khu công nghiệp để lo cho cuộc sống gia đình mình.

Rời xa làng quê, rời xa người thân, để kiếm tiền trang trải cho cuộc sống. Dường như đây là một thực trạng chung của đa số các vùng quê. Đó là nói về mặt kinh tế xã hội, ***còn về tôn giáo thì sao? Cách riêng là***

với những người công giáo, vẫn phải lo cơm áo gạo tiền, vẫn tiếp tục lao mình vào cuộc sống. ***Vì thế,*** có nhiều người vì công việc đã không bỏ qua hoặc bỏ quên đời sống đức tin của mình.

Tuy nhiên, vẫn còn nhiều người công giáo vẫn ý thức đến bổn phận của mình là người công giáo, là con Chúa, là người mang danh Kitô hữu. Vì thế họ cố gắng để chu toàn việc bổn phận đối với Chúa và trách nhiệm đối với tha nhân.

Từ những thách đố trong cuộc sống như ngày nay, nhắc nhở cho những người Kitô hữu về sứ mạng của mình. Không chỉ lo cho thân xác nhưng còn lo cho linh hồn, không chỉ lo cho

cuộc sống hiện tại, nhưng còn hướng đến cuộc sống tương lai trong Nước Trời. Điều này nhắc nhở người Kitô hữu về lệnh truyền của Chúa Giêsu phục sinh cho các môn đệ: ***“Thầy đã được trao toàn quyền trên trời dưới đất. Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần”*** (Mt 28, 18-19).

Không chỉ những người Kitô hữu sống Tin Mừng mà phải có sứ mạng là mang Tin Mừng đến cho muôn dân, nói một cách đơn giản là chúng ta giới thiệu về Chúa cho mọi người, qua cách sống và niềm tin của mình.

Khi sống xen lẫn với anh chị em lương dân, khi có dịp gặp gỡ và làm việc chung với họ. Đây chính là cơ hội tốt nhất để người Kitô hữu thi hành sứ mạng của mình. Tuy nhiên, không ít người Kitô hữu đã trở thành

bóng tối bởi đời sống bê bối của họ, sống ích kỷ, tham lam, kiêu căng...điều này trở nên phản chứng thay vì là chứng nhân. *Đồng thời*, làm cho người khác có cái nhìn không tốt về đạo, đánh mất hương thơm ngọt ngào yêu thương của Chúa. Vì thế, từ thiện cảm người ta đã đổi sang ác cảm với người công giáo và đạo công giáo.

Vì vậy, đời sống của mỗi người Kitô hữu phải trở nên gương sáng cho người ta thấy sự hiện diện của Chúa, phải trở thành hương thơm để người ta cảm nhận Chúa thật ngọt ngào. Đáng từ bi nhân hậu và giàu lòng xót thương. Điều này được nhắc đến trong **Sắc Lệnh Về Hoạt Động Truyền Giáo Của Giáo Hội – Ad Gentes số 11:**

“Giáo Hội phải hiện diện qua chính những người con của Giáo Hội đang chung sống hay được sai đến với những cộng đồng nhân loại đó. Thật vậy, tất

cả các Kitô hữu, dù sống ở đâu, đều phải dùng chứng tá và gương mẫu đời sống để thể hiện con người mới họ đã tiếp nhận qua bí tích Thánh Tẩy, đồng thời biểu dương sức mạnh của Chúa Thánh Thần đã củng cố họ qua bí tích Thêm Sức, để những người chung quanh nhìn thấy các việc lành họ làm mà ngợi khen Chúa Cha, và nhận thức đầy đủ hơn về ý nghĩa đích thực của cuộc sống nhân sinh cũng như mối dây liên kết toàn thể cộng đồng nhân loại.

Để có thể làm chứng cho Chúa Kitô cách hữu hiệu, các Kitô hữu phải tìm đến mọi người chung quanh với thái độ tôn trọng và yêu thương, phải ý thức về tư cách là thành viên của cộng đồng đang chung sống, tham gia đời sống văn hoá, xã hội qua những giao tiếp và hoạt động nhân văn; phải thân thiết với các truyền thống dân tộc và tôn giáo; hãy khám phá với niềm vui và

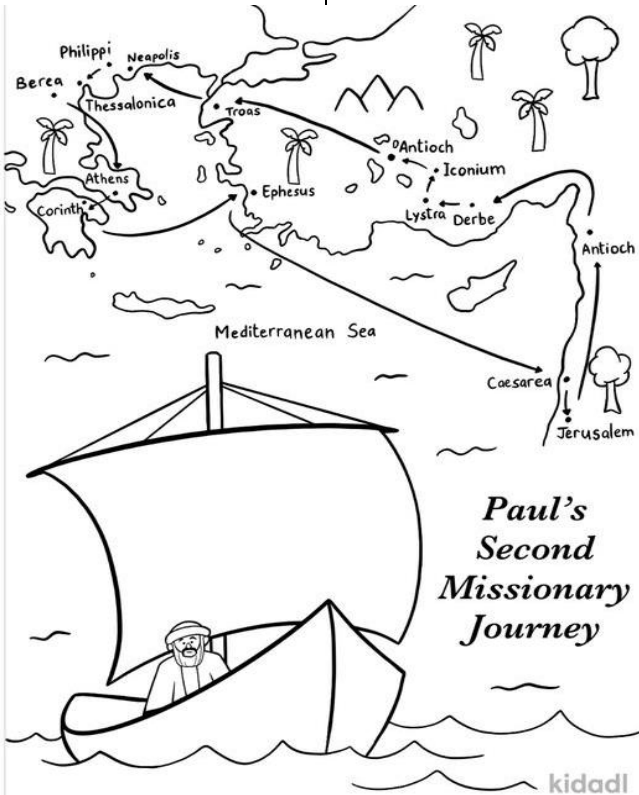
trân trọng những hạt mầm của Lời Chúa đang tiềm ẩn trong đó; đồng thời cũng phải quan tâm đến những chuyển biến sâu xa đang diễn ra giữa các dân tộc, hãy nỗ lực giúp cho con người thời nay đừng vì quá chú tâm đến khoa học và kỹ thuật của thế giới hiện đại mà xa rời những thực tại tâm linh, nhưng biết khao khát mãnh liệt hơn nữa để đạt đến chân lý và tình thương như Chúa đã mặc khải.

Chính Đức Kitô đã thấu suốt tâm tư con người và dùng cuộc đời thoái mang đầy tính nhân bản để dẫn đưa nhân loại đến với ánh sáng thần linh, cũng thế, những môn đệ đã thấm nhuần tinh thần của Chúa Kitô, cũng phải hiểu biết những người họ đang chung sống, hãy gặp gỡ trao đổi để thành và kiên nhẫn, họ nhận ra những giá sản phong phú đã được Thiên Chúa trao

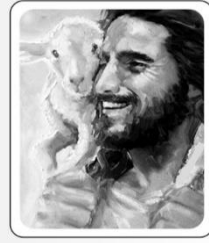
ban cho các dân tộc; đồng thời cũng nỗ lực dùng ánh sáng Tin Mừng để chiếu soi, nâng cao và thu phục các gia sản đó vào chủ quyền của Thiên Chúa, Đấng cứu độ con người”.

Thiết nghĩ, đây là cơ hội để mỗi người chúng ta nhớ lại lệnh truyền của Chúa

Giêsu Phục sinh, cùng với sự hướng dẫn của Giáo Hội qua Công Đồng Vaticanô II, giúp chúng ta ý thức rõ ràng hơn và trách nhiệm và sứ mạng của mình để làm sáng Danh Chúa và giúp nhiều người đón nhận được ơn cứu độ của Chúa. ■

MỤC TỬ GIÁO PHẬN

NHƯ BÁT NƯỚC DÂY

● *Lm. Bùi Văn Khiết Tâm*

1. Tôi không viết về ngài như cây đại thụ sáng tác và có vị trí đáng kể trong lịch sử thánh nhạc Việt nam với danh hiệu là Nhạc sư Tiến Dũng. Tâm vóc “phù đồng” của ngài vươn cao phủ rộng ngoài tâm của “kẻ ngoại đạo” về âm nhạc như tôi. Bởi, ngay từ năm 1967 ngài đã thành lập và là chủ tịch Ủy ban Thánh nhạc của Hội đồng Giám mục Việt Nam (Miền Nam) thời bấy giờ. Đến năm 1968, ngài thành lập trường Suối Nhạc vang bóng một thời, thu hút nhiều thế hệ học trò và giảng dạy tiếng Ý cũng như những môn như Nhạc lý, Hòa âm, Sáng tác, Dương cầm... tại Nhạc viện và nhiều Phân khoa Âm nhạc các trường Đại học tại Sài Gòn, trước và sau năm 1975.

2. **Cha cố Antôn Nguyễn Tiến Dũng**, sinh ngày 08/06/1924 tại làng Yên Cốc, Thanh Oai, Hà Đông (nay thuộc Tp. Hà Nội). Sau thời gian tu học tại Tiểu chủng viện Hoàng Nguyên và Đại chủng viện Xuân Bích, Hà Nội; từ năm 1950 đến 1965, ngài du học tại Roma về Thần học, Giáo luật và Âm nhạc. Năm 1954, ngài thụ phong Linh mục và năm 1962, tốt nghiệp Tiến sĩ khoa Sáng tác (Magistero) tại Nhạc viện Santa Cecilia thuộc Giáo hoàng học viện Roma.

3. Điều còn đọng lại trong ký ức của chúng tôi dưới mái trường Tiểu chủng viện Têrêsa Long Xuyên, dù vồn vện chỉ trong 2 niên khóa 1965-1966 và 1966-1967, về Cha cố Antôn với vai trò là cha giáo Thánh nhạc và Phụng vụ, chính là những bài học quý còn được ghi khắc và chia sẻ cho nhau luôn mãi trong đời phục vụ tông đồ truyền giáo:

- Công việc sáng tác và luyện tập thánh ca luôn phải cẩn trọng, không được cầu thả xem thường, nhất là trong cách gieo vần tiếng Việt.

Trong những giờ lên lớp hay tập hát, khi dạy những bài thánh ca do ngài sáng tác, luôn được ngài động viên: “Các chú còn nhỏ chưa hiểu hết những ca từ và âm điệu những bài cha sáng tác. Hy vọng 10 năm sau, các chú sẽ hiểu”. Thú thật, lúc đó chúng tôi cũng vì vâng lời mà cố gắng hát những bài thánh ca luyện láy do ngài cất công chỉ dạy, nhưng mãi sau này mới “thấm” được lời ngài nói. Chẳng hạn như **“Khi con suy tưởng”** (Nguyễn Văn Tuyên – Tiên Dũng): *“Khi con suy tưởng đến Giêsu, tâm trí hân hoan chẳng bến bờ. Vượt qua diệu ngọt hương trần thế, hiện diện Giêsu trong hồn thơ. Xin Chúa trở nên nguồn an vui, phần thưởng mai sau ở trên trời. Vinh phúc: chúng con được bên Chúa, sống trong ân tình mãi muôn đời”*.

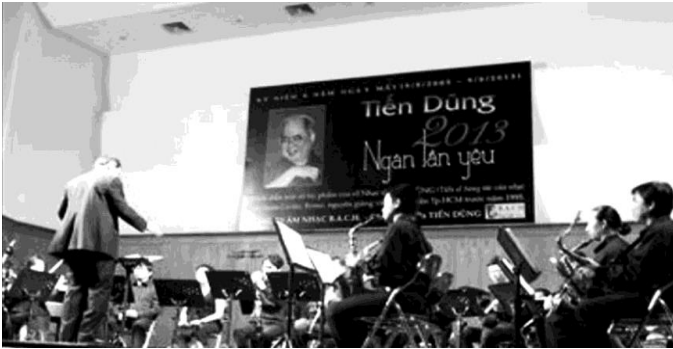
- Phát âm khi hát thánh ca phải tròn vành rõ chữ, hít và thả hơi to nhỏ đúng lúc, đúng nhịp điệu.

Dòng nhạc như khe suối róc rách lượn qua từng kẽ đá dốc núi, lúc hùng hực cao trào khí thế như đoàn hùng binh vào trận, khi lại thỏ thẻ nhẹ nhàng thấm vào từng lờn kinh âm trầm trong đêm khuya thanh vắng, đôi lần còn thỏn thức rung rúc trong dạ giọt lệ thì thầm. Như dân Do thái ngày xưa trong **“Thân phận lưu đầy”** (Đỗ Xuân Quế - Tiến Dũng): *“Bên sông Babylon ngồi tôi khóc, ngồi tôi khóc, ngồi tôi khóc Sion, Sion. Bên sông Babylon tiếng thông reo, tiếng thông reo, tiếng reo nỉ non, nỉ non. Trăm ngàn vạn đắng cay, thân phận kẻ lưu đầy. Lỗi tại tôi quên thẻ (mà) bội ước cùng Thiên Chúa. Nhớ mình dân Sion, lưu lạc xa hao mòn. Đêm ngày tôi chúc tụng, Thiên Chúa của Sion”*.

- Chất thần học và thánh thiện phải được chất chiu và lưu lại trong tâm hồn mỗi lần cầu nguyện bằng thánh ca.

Nghệ sĩ viết cũng như người hát thánh ca không phải để trình diễn, nên không được phép xén xúa cái lương màu mè, nhưng phải dẫn cộng đoàn vào một thế giới nội tâm sâu lắng để lòng kề lòng bên Chúa và gặp được từ Chúa sứ điệp truyền ban cho bản thân. Chẳng vậy mà thánh Augustinô đã nói: *“Hát là cầu nguyện hai lần”*, hòa nhập theo **“Lạy xác thể chí thánh”** (Nguyễn Văn Tuyên - Nguyễn Văn Hòa – Tiến Dũng): *“Lạy xác thể chí thánh sinh bởi Mẹ Đồng Trinh, xưa đã chịu khổ hình để cứu độ nhân loại. Lạy xác thể chí thánh sinh bởi Mẹ Đồng Trinh, Người đã chịu khổ hình để cứu độ nhân loại. Ôi Giêsu từ nhân. Ôi Giêsu từ nhân. Ôi Giêsu dịu hiền. Giêsu Con Mẹ Maria. Dòng sắc thân máu chảy, xin trong phút ly trần, ban cho hết tội nhân, ném hương vị thiên đàng. Dòng sắc*

thâu máu chảy, xin trong phút ly trần, ban cho hết tội nhân, nếm hương vị thiên đàng”.

- Điều thú vị đến choáng ngợp hơn cả, là trong một vài dịp kỷ niệm thụ phong linh mục, tôi lại được cùng ca đoàn và cộng đoàn các xứ thân quen, cầu nguyện theo phận mình là người “Con Linh mục”.

Tương đã lâu nhưng vẫn đủ sức rung động mang nhiều ý tận hiến, khơi lại hồng ân thánh chức, giống như xưa vị tông đồ Phaolô tha thiết căn dặn đồ đệ Timôthê của mình (x. 2Tm. 1,6-12), mà nhiều khi thời gian làm xói mòn kho tàng nắm giữ, bụi sân si trần thế phủ mờ lời thề nồng cháy thuở ban đầu: *“Lạy Chúa Giêsu, con đây xin hứa, con hứa dâng cả cuộc đời. Dâng cả lòng trí con, dâng cả hết xác hồn. Con Linh mục, con sẽ là ánh sáng của trần gian. Con Linh mục, con sẽ là như muối của trần gian. Hoa huệ giữa bụi gai, đau khổ chẳng nài. Như một người con muốn yên giấc trong tay người mẹ, như người chiến sĩ muốn gửi xác ở chốn sa trường. Con Linh mục, con muốn chết ở chân bàn thờ. Để xác con dâng làm của lễ toàn thiêu. Để xác con dâng làm của lễ tình yêu”.*

- Trên tất cả, con người sống vì lý tưởng cao vời là tình yêu.

Bởi vì “làm sao sống được mà không yêu, không nhớ không thương một kẻ nào ?” (Xuân Diệu). Phương chi, với một tâm hồn say mê tình Chúa nồng nàn, chan chứa tình tự dân tộc cộng với trình độ âm nhạc bác học, thì “trăm triệu lời ca” chẳng qua chỉ để chuyển tải cả “**ngàn lần yêu**” mà thôi:

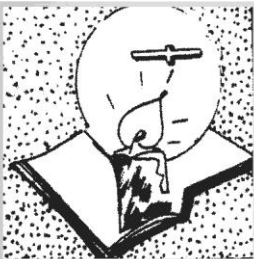
“Mẹ ôi! Con yêu Mẹ thiết tha: Một tình yêu bao la như thác ngày đêm chảy và như bát nước đầy. Mẹ ôi! Mẹ ôi! Con yêu Mẹ suốt đời để lòng con thắm tươi, để hồn con thanh thoi hằng mong nhớ quê trời, Mẹ ôi!

Trên trời xanh mây mây lớp lớp bao nhiêu tầng. Ôi Mẹ ôi! Con yêu mến Mẹ bấy nhiêu lần. Trên rừng xanh cây cây lá lá bao nhiêu ngàn. Ôi Mẹ ôi! Con yêu mến Mẹ bấy nhiêu lần. Trên trần gian sông sông núi núi bao nhiêu ngàn. Ôi Mẹ ôi! Con yêu mến Mẹ bấy nhiêu lần. Yêu bấy nhiêu lần. Mẹ ôi! Con dâng Mẹ xác hồn để trong khi cô đơn trong những ngày nguy khốn tình yêu khỏi hao mòn. Mẹ ôi! Mẹ ôi! Con yêu Mẹ suốt đời để lòng con thắm tươi, để hồn con thanh thoi hằng mong nhớ quê trời, Mẹ ôi!”

4. Sáng Thứ Ba, tại nhà hưu dưỡng của các linh mục gốc Hà nội tại Sài gòn, lúc 01g30 ngày 09/08/2005, sau 81 năm noi gương thế “mong nhớ quê trời”, Cha cố Anton Nguyễn Tiến Dũng đã được Mẹ Maria dẫn đưa vượt qua các tầng “mây mây lớp lớp” về vui vầy bên dàn hợp xướng vĩ đại của các thánh và các thiên thần “hát lên bài ca mới”, “bài ca vô tận”, để “ngàn đời vang danh một Chúa hiển vinh, ngàn đời hân hoan nguồn phúc thiên đình” (“**Trăm triệu lời ca**” – Nguyễn Văn Hòa, Tiến Dũng). ■

*"Đêm nhạc Tiến Dũng 2013 Ngàn lần yêu"
kỷ niệm 8 năm ngày mất (9/8/2005 – 9/9/2013)
cố Lm.nhạc sư Antôn Tiến Dũng, do gia đình và học trò
tổ chức tại nhà thờ Daminh Ba Chuông, thứ Bảy 10/8/2013*

9 NGUYÊN TẮC GIÚP TRẺ SỐNG HẠNH PHÚC

Nuôi dạy trẻ trở thành người hạnh phúc không phải là mang lại cho chúng niềm vui nhất thời hoặc sự hài lòng ngay lập tức. Trên thực tế, nó hoàn toàn ngược lại.

1. Khuyến khích trẻ chơi ngoài trời

Các hoạt động ngoài trời như chạy trên cỏ, leo cây, đào đất... rất tốt cho trẻ nhỏ. Các nghiên cứu cho thấy mùi hương liên quan thiên nhiên có thể thúc đẩy tâm trạng của trẻ.

Các nghiên cứu cho thấy mùi hương của thiên nhiên như mùi cây thông, cỏ mới cắt và hoa oải hương có thể thúc đẩy tâm trạng của trẻ. Vì vậy, bạn có thể khuyến khích con đọc sách hoặc làm bài tập về nhà ngoài hiên.

Vui chơi ngoài trời cũng có thể cải thiện các kỹ năng xã hội ở trẻ em. Một nghiên cứu năm 2017 được công bố trên Journal of Science and Medicine in Sport cho thấy khi tăng thời gian hoạt động ngoài trời, trẻ đồng thời tăng mức độ đồng cảm, gắn kết và tự kiểm soát.

2. Nuôi dưỡng các mối liên hệ

Cách tốt nhất và dễ dàng nhất để thúc đẩy hạnh phúc của con là giúp bé gắn kết với bố mẹ, các thành viên khác trong gia đình, bạn bè, hàng xóm và với cả vật nuôi.

Cha mẹ nên trò chuyện, chia sẻ, tham gia vào cuộc sống của con cái để hiểu những gì đang xảy ra. Từ đó, giúp con

giải quyết các tình huống khó khăn cũng như hiểu được cảm xúc của con.

Bằng cách trò chuyện về những tình huống khó khăn này, bạn sẽ giúp con mình học cách xử lý những vấn đề mà chúng đang gặp phải ở hiện tại và cả những khó khăn phải đối mặt trong tương lai.

3. Giới hạn thời gian dùng thiết bị điện tử

Trẻ có thể thấy vui khi chơi video game hàng giờ liền. Tuy nhiên, về lâu dài, việc dùng thiết bị điện tử quá nhiều sẽ khiến tâm lý trẻ bị ảnh hưởng.

Một nghiên cứu năm 2018 được công bố trên tạp chí Emotion cho thấy những thanh thiếu niên dành nhiều thời gian hơn cho các hoạt động không liên quan đến thiết bị điện tử như chơi thể thao, làm bài tập về nhà... sẽ hạnh phúc hơn nhóm còn lại.

Nếu mua điện thoại thông minh cho trẻ, bạn hãy yêu cầu trẻ không dùng khi tham gia các hoạt động cùng gia đình như ăn cơm tối hoặc vui chơi bên ngoài, đồng thời giới hạn thời gian xem TV và sử dụng máy tính, điện thoại trong ngày.

4. Dạy trẻ thể hiện lòng biết ơn

Giúp con biết thể hiện lòng biết ơn là cách để nuôi dạy trẻ hạnh phúc, khỏe mạnh hơn. Tuy nhiên, cha mẹ không nên ép buộc trẻ phải nói lời cảm ơn khi không hiểu rõ ý nghĩa của nó. Bạn có thể tạo thói quen cho gia đình để nói về những điều bạn cảm thấy biết ơn.

Điều này sẽ giúp trẻ học cách tìm kiếm những điều mà chúng có thể biết ơn trong cuộc sống hàng ngày.

5. Nuôi dưỡng hạnh phúc của chính bạn

Trẻ học hỏi rất nhiều từ cha mẹ. Bởi vậy, tâm trạng của cha mẹ vô cùng quan trọng trong việc nuôi dưỡng một đứa trẻ hạnh phúc.

Cha mẹ nên đảm bảo sức khỏe phù hợp, bao gồm giấc ngủ, dinh dưỡng và tập thể dục. Chăm sóc bản thân, thiền, đọc sách và vận động cơ thể, tham gia vào các hoạt động, ... sẽ mang lại cho bạn hạnh phúc, niềm vui. Điều này sẽ khuyến khích con bạn làm điều tương tự.

6. Đừng cố gắng làm cho con bạn hạnh phúc

Nghe có vẻ ngược đời, nhưng điều tốt nhất bạn có thể làm cho hạnh phúc lâu dài của con mình có thể là ngừng cố gắng giữ chúng lại. Ông Bonnie Harris, người sáng lập của tổ chức giáo dục trẻ em Core Parenting ở Peterborough, New Hampshire cho rằng:

"Nếu chúng ta đặt con mình vào một chiếc bong bóng và đáp ứng mọi mong muốn của chúng thì chúng sẽ quen. Trong khi, thế giới thực không phải như vậy".

Cha mẹ thường muốn con mình vui vẻ, làm theo ý con mỗi khi bé tỏ ra tức giận, buồn rầu hay thất vọng. Tuy nhiên, ông Harris cảnh báo, những trẻ không được học cách xử lý những cảm xúc tiêu cực sẽ có nguy cơ bị suy sụp khi đối mặt với những thách thức đó ở tuổi trưởng thành. Con sẽ khó phát triển các kỹ năng xử lý và hồi phục tâm lý sau những thất bại không thể tránh khỏi của cuộc sống.

7. Đặt kỳ vọng cao, nhưng không quá cao

Mặc dù việc dành hàng giờ để ôn thi hoặc tập đàn có thể không phải lúc nào cũng mang lại niềm vui, kết quả mà sự chăm chỉ mang lại sẽ khiến trẻ ngập tràn hạnh phúc.

Sự mong đợi của bạn tác động lớn đến việc trẻ có sẵn sàng thử thách bản thân hay không. Các nghiên cứu cho thấy

khi cha mẹ có kỳ vọng cao đối với việc học của con ở trường, trẻ sẽ học tốt hơn và kiên trì hơn khi thực hiện các nhiệm vụ khó khăn.

Điều quan trọng cần lưu ý là không nên mong đợi sự hoàn hảo. Đặt kỳ vọng quá cao cho con có thể phản tác dụng, làm tăng nguy cơ mắc các vấn đề về tâm lý.

8. Rèn luyện tính tự chủ cho trẻ

Những người có khả năng tự kiểm soát bản thân tốt có thể điều chỉnh tâm trạng tốt hơn. Vì vậy, cha mẹ nên dạy con tính tự giác ngay từ khi còn nhỏ, không bị cảm dỗ bởi những thứ đồ yêu thích xung quanh.

Chẳng hạn, đặt tất cả thiết bị điện tử vào khu vực chung trong nhà trước khi đi ngủ. Điều này giúp trẻ không bị cảm dỗ sử dụng chúng ở trên giường.

9. Chấp nhận thất bại và thành công

Edward Hallowell, nhà tâm lý học, tác giả của cuốn sách *The Childhood Roots of Adult Happiness* từng nói rằng:

"Sai lầm lớn nhất mà các bậc cha mẹ tốt mắc phải là làm quá nhiều cho con cái của họ".

Hãy cố để con tự làm những gì chúng có khả năng dù chúng có phải vất vả hay khó khăn một chút. Một khi thành công chúng sẽ cảm thấy hân hoan khi chinh phục được thử thách cũng như được đối mặt với thử thách nếu bị thất bại.

Hãy tập trung vào việc tạo điều kiện cho trẻ học các kỹ năng mới nếu bạn muốn thúc đẩy lòng tự tôn, tự tin của con. Việc chinh phục khó khăn sẽ giúp xây dựng sự tự tin thực sự.

Điều này sẽ giúp trẻ tiếp cận những thách thức trong tương lai với niềm say mê và lạc quan, yếu tố rất quan trọng để giúp trẻ có một cuộc sống hạnh phúc. ■

chủ đề:

Giáo Lý Viên

8.2024

Giáo Lý Viên

● Đóa Hoa Vô Thường

Ông việc huấn giáo được ủy thác cho Giáo lý viên, có nguồn gốc và chủ đích vừa tự nhiên vừa siêu nhiên. “*Tôi sống nhưng không phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi*” (Gl 2,20). Đó chính là tâm niệm sống của Giáo lý viên. Điều này đòi hỏi Giáo lý viên nhiều đức tính nhân bản và siêu nhiên.

I. ĐỨC TÍNH NHÂN BẢN

1. Hiền lành và khiêm nhường: Giáo lý viên là người rao giảng Lời Chúa, loan truyền sứ điệp của Chúa, nên họ phải mặc lấy sự hiền lành và khiêm nhường của Chúa Kitô (x. Mt 14,29). Đây là đức tính có sức thuyết phục cao. Người hiền lành thì biết: *Nhẫn nại và hy vọng; Cảm thông và dễ tha thứ*. Giáo lý viên hiền lành dễ thấy cái hay, cái đẹp; cũng như cái dở, cái xấu của mỗi học viên. Chính nhờ biết dễ tha thứ, mà Giáo lý viên có thể cứu sống và vớt lên những ai đang bị chết đuối.

2. Quảng đại phục vụ và hy sinh: Đã là “thợ”, là “dung cụ” của Chúa, thì Giáo lý viên phải làm việc tông đồ. Làm việc trong sự quảng đại cho đi và cho đi mãi mãi: cho thời giờ, cho sức khỏe, cho khả năng...

Có quảng đại, thì Giáo lý viên mới không ngần ngại hy sinh, vác thập giá của đời Giáo lý viên. Quả thật, việc học tập, soạn bài, giảng bài, sửa bài, giúp các học viên sống đức tin, ... đòi hỏi Giáo lý viên mất rất nhiều công sức, phải đầu

tư hết chất xám của mình. Như lời thánh Gioan Bosco nói: “*Nếu vì lợi ích của các linh hồn, tôi sẵn sàng hy sinh đến liều lĩnh*”.

3. Lịch sự và kính trọng: Giáo lý viên phải là người lịch sự và kính trọng các học viên: Biết đón nhận mọi học viên như món quà Chúa trao gửi; Coi học viên như những nhân vị cần được phát triển; Nhìn học viên như những hình ảnh tuyệt vời của Thiên Chúa. Vì thế, Giáo lý viên phải biết “kính trọng đúng mức” các học viên và đối xử lịch sự, tế nhị và niềm nở.

4. Vui vẻ và thanh thoát: Đối với các học viên, nhất là đối với các em nhỏ, Giáo lý viên phải biểu lộ một niềm vui tươi, vì mình giảng tin vui, tin mừng; chứ không phải giảng tin buồn! Chính sự vui vẻ, thanh thoát sẽ làm cho lớp học chan chứa bầu khí trong lành, tươi mát, tạo nên sự hưng phấn, ham học... Ai cũng thế, nhất là trẻ em, đều thích thầy cô hiền và vui. Trước khi đến với các em, Giáo lý viên phải gạt bỏ mọi buồn đau riêng tư. Gương mặt và thái độ biểu lộ một niềm vui và thanh thoát.

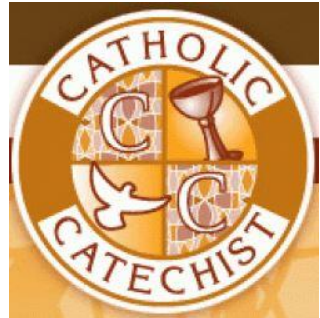
II. ĐỨC TÍNH SIÊU NHIÊN

Khi đáp lại lời mời gọi của Cha Xứ, để góp phần vào việc huấn giáo, chắc chắn các Giáo lý viên đã phải có một đức Tin, đức Cậy và đức Mến tương đối vững vàng.

1. Đức Tin vững vàng: Trước khi là thầy dạy, Giáo lý viên phải là chứng nhân về những điều mình tin và giảng dạy. Vì thế, Giáo lý viên luôn cầu xin Chúa gia tăng đức tin cho mình, qua việc cầu nguyện, đọc và suy niệm Lời Chúa, năng lãnh nhận các Bí tích, nhất là Bí tích Thánh Thể và nỗ lực sống điều mình tuyên xưng.

2. Đức Cậy vững vàng: Giáo lý viên là dụng cụ của Thiên Chúa, để Lời Chúa đến với học viên. Vì thế, Giáo lý viên không dựa vào sức mình, mà hết lòng cậy trông vào On thánh Chúa trong việc giảng dạy. Việc giảng dạy giáo lý đôi lúc khô khan, khiến học viên khó tiếp thu, tỏ ra bướng bỉnh, cũng như có những trở ngại trên đường phục vụ. Nhưng Giáo lý viên luôn vững niềm cậy trông vào On Chúa. Chính Chúa sẽ hoàn tất những điều Chúa đã khởi sự.

3. Đức Mến vững vàng: Tin Mừng mà Giáo lý viên được ủy thác dạy dỗ sẽ trở nên cụ thể hơn, khi Giáo lý viên thể hiện lòng mến đối với các học viên. Mà lòng mến thì hiền hậu và kiên nhẫn, hết lòng bao dung, hết lòng tin cậy, chịu đựng mọi sự (x. 1Cr 13,4-7). Giáo dục là công việc của cõi lòng. Hơn nữa, đây còn là giáo dục đức tin. Chính lòng mến sẽ thôi thúc Giáo lý viên tìm cách học hỏi thêm, tìm các phương tiện có được trong tay, để làm cho công việc huấn giáo được dễ hiểu và hữu hiệu.

III. HÀNH TRANG CỦA GIÁO LÝ VIÊN

Với sứ mệnh cao cả và khó khăn trong việc huấn giáo, Giáo lý viên chỉ có thể thực hiện công việc này khi có sẵn một số hành trang cần thiết. Đó là:

1. *Tinh thần hăng say truyền giáo.* Tức là khát vọng loan báo Tin Mừng, thiết tha muốn cứu các linh hồn, để mở rộng Nước Chúa. Vì thế, Giáo lý viên phải sẵn sàng sống tận hiến cho Chúa, để dẫn thân phục vụ Chúa cách quảng đại, không ích kỷ, không cầu lợi, không sợ khó, không sợ khổ.

2. *Am hiểu giáo lý.* Không ai cho cái mình không có. Muốn truyền giảng Lời Chúa, Giáo lý viên phải am hiểu Lời Chúa và tích cực sống Lời Chúa mỗi ngày. Điều đó đòi hỏi ta vừa dạy, vừa học, vừa sống những điều mình dạy; và tiếp tục học và sống Lời Chúa suốt đời.

3. *Biết trình bày Giáo lý.* Giáo lý viên phải biết trình bày giáo lý như thế nào, để cho người nghe ham thích và muốn gặp gỡ Chúa, yêu mến Chúa. Điều này đòi hỏi Giáo lý viên phải biết những phương pháp truyền đạt phù hợp với tâm lý và trình độ hiểu biết của người học, tức là sư phạm giáo lý.

4. *Sống gương mẫu.* Cha ông ta nói: “*Lời nói lung lay, gương bày lôi kéo*”. Giáo lý viên không chỉ rao giảng bằng lời nói, nhưng cần phải rao giảng bằng chính cuộc sống làm chứng của mình. Chính Giáo lý viên phải dám để cho Lời Chúa phê phán, và biến đổi đời sống mình mỗi ngày. Nói một đằng làm một nẻo, chỉ là giả hình mà thôi.

5. *Ý thức sứ mạng của mình.* Sứ mạng của Giáo lý viên là sứ mạng được Chúa Giêsu trân trọng trao cho Hội Thánh: “*Các con hãy đi khắp tứ phương thiên hạ, loan báo Tin Mừng cho mọi loài thọ tạo*” (Mc 16,15). Giáo lý viên nhận lãnh sứ mạng này qua Cha Xứ.

Có thể nói, sứ mạng của Giáo lý viên rất cao cả, vì đó là việc của chính Chúa Giêsu đã lãnh nhận nơi Chúa Cha, và Chúa đã thực hiện để cứu chuộc nhân loại. Dạy giáo lý là tham dự vào sứ mạng của Chúa Giêsu: Loan báo Tin Mừng cứu rỗi cho mọi người.

Sứ mạng Giáo lý viên là sứ mạng siêu nhiên. Trong sinh hoạt, Giáo lý viên không tìm vinh dự, không tìm tiếng khen, không tìm an ủi hay nâng đỡ vật chất. Có hay không, mình cũng cứ làm.

Vì việc dạy giáo lý là việc của Chúa, nên chính Chúa là phần thưởng của Giáo lý viên. Vì nguồn gốc sứ mạng là do Chúa Giêsu trao: “*Như Cha Ta đã sai Ta, thì Ta cũng sai các con*” (Ga 20,21).

KẾT:

Mục đích việc dạy giáo lý là loan báo Tin Mừng cho mọi người lãnh On Cứu Chuộc, để họ được sống hạnh phúc vĩnh cửu với Chúa ngay ở đời này và đời sau. Hội Thánh sinh ra và nuôi dưỡng các tín hữu, Giáo lý viên là thành phần của Hội Thánh, giúp Hội Thánh sinh ra và nuôi dưỡng đời sống đức tin của con cái mình.

Xin cho các Giáo lý viên ý thức sứ mạng cao cả của mình, để từng ngày biết tự đào tạo chính mình về các đức tính nhân bản và siêu nhiên, biết trang bị cho mình những hành trang cần thiết, để góp phần làm cho cánh đồng truyền giáo của Hội Thánh trở sinh nhiều hoa trái tốt đẹp như Ý Chúa muốn. ■

Người Gieo Niềm Tin

● *Lapvianney*

Trong một xã hội đang bị khủng hoảng về niềm tin, những người đi gieo niềm tin có vai trò quan trọng hơn hết. Muốn trở thành một người gieo niềm tin thì đòi hỏi bản thân trước hết phải là một người có đức tin thật mạnh mẽ, và sống đức tin đó cách triệt để. Một khi đã sống niềm tin đó, họ sẽ thi hành những gì mà niềm tin đòi hỏi, đó là chia sẻ và trao ban. Chẳng ai cho cái mình không có. Giáo lý viên vừa là một chứng nhân của niềm tin, vừa là một nông dân gieo hạt giống niềm tin, và họ sẽ nên thánh trong ơn gọi Giáo lý viên này.

Chứng Nhân của Niềm Tin

Ông bà ta có câu : “Không thầy đố mày làm nên”. Thầy ở đây không chỉ là ở trường học, dạy về những kiến thức ngoài đời, mà còn cả những thầy cô truyền đạt những kiến thức về đạo lý của một tôn giáo, hay còn gọi là Giáo lý viên. Để trở thành một Giáo lý viên thực thụ không chỉ đòi hỏi về kiến thức những bài giáo lý mà mình dạy, nhưng hơn hết, đó là ngọn lửa của đức tin mà mình sở hữu. Đức Thánh Giáo hoàng Phao-Lô VI có nói: “Con người ngày nay cần chứng nhân hơn thầy dạy. Giả như họ có tin những thầy dạy đó thì cũng bởi vì các thầy dạy đó đã là những chứng nhân”. Trước khi trở thành một Giáo lý viên, chúng ta phải là một Ki-tô hữu tốt lành, có một cuộc sống thấm đượm tinh thần của Chúa Ki-tô, say mê Chúa Ki-tô và sẵn sàng ra đi đem Chúa Ki-tô đến cho tha nhân. Khi đã trở thành một chứng nhân cho niềm tin vào Chúa Ki-tô, chúng ta mới có thể gieo niềm tin đó cho những người mà chúng ta được giao phó.

Người Gieo Niềm Tin

Gieo trồng bất kỳ một hạt giống nào thì cũng đòi hỏi người gieo phải có kiến thức, lòng nhẫn nại và thổi tình yêu của mình vào đó. Hạt giống khó gieo nhất chính là hạt giống của niềm tin, đặc biệt tin vào một Đấng quyền năng vô hình. Nếu chúng ta chưa cảm nghiệm, chưa trải nghiệm và chưa kinh nghiệm về Đấng ấy thì làm sao chúng ta có thể truyền đạt điều đó cho người khác? Đây là một trách nhiệm nặng nề mà không phải ai cũng đủ can đảm, đủ quảng đại và đủ khả năng để hoàn thành nó cách tốt đẹp. Nếu chúng ta không khiêm tốn cậy dựa và phó thác vào sức mạnh và quyền năng của Thiên Chúa, thì tất cả những cố gắng của chúng ta sẽ trở nên vô ích. Người gieo hạt thì chỉ có bốn phận gieo, chăm sóc, bồi dưỡng để hạt giống không bị chết, bị đánh cắp mất,

còn việc quyết định cho nó lên hay không thì nằm ngoài tầm tay của họ. Chính Thiên Chúa sẽ cho hạt giống đó mọc lên. Ông gọi trở thành Giáo lý viên là một ơn gọi cao quý, vì góp phần vào công trình loan báo Tin Mừng của Chúa Giê-su. Đó cũng là con đường nên thánh mà mỗi Giáo lý viên phải bước đi.

Con Đường Nên Thánh

Con đường nên thánh chắc chắn không phải là con đường dễ dàng. Nó đòi hỏi nhiều sự hy sinh, cố gắng từng ngày. Nếu các Giáo lý viên không đủ lòng yêu mến, chắc chắn sẽ không thể nào chu toàn được sứ mạng này. Mỗi người có một ơn gọi khác nhau. Với các Giáo lý viên, con đường gieo hạt giống đức tin, truyền đạt ngọn lửa đức tin chính là con đường nên thánh của mình. Bởi, khi đi vào con đường này đòi hỏi mỗi Giáo lý viên phải sống, phải thay đổi, phải từ bỏ, phải chấp nhận, phải chết đi cho con người yếu đuối và tội lỗi của mình để làm gương sáng cho các học viên. Chính khi trở thành gương sáng như thế, họ sẽ dẫn dắt các học trò tới gặp gỡ được Chúa Giê-su. Đây chính là mục tiêu mà các Giáo lý viên phải hướng tới trong sứ vụ của mình.

Đức tin là món quà quý giá nhất mà Thiên Chúa trao ban cho con người. Đó là phương tiện cứu độ duy nhất cho mỗi chúng ta. Người gieo hạt giống đức tin đó cho chúng ta, giữ gìn hạt giống đó cách an toàn, chính là các Giáo lý viên. Ông gọi trở thành Giáo lý viên là một ân ban. Giáo lý viên vừa là một nhân chứng sống của niềm tin, vừa là người gieo hạt giống đức tin cho người khác. Cầu chúc quý Giáo lý viên thực sự nên thánh trên con đường gieo mầm hạt giống cao quý này. ■

Ơn Gọi Giáo Lý Viên

● Tom Điều

Giáo lý viên hiểu theo nghĩa thông thường là người dạy giáo lý. Những ai dạy giáo lý như giám mục, linh mục, tu sĩ hay giáo dân đều là Giáo lý viên. Nhưng hiện nay, chúng ta khi đề cập đến Giáo lý viên, người ta thường nghĩ đến các tông đồ giáo dân tham gia dạy giáo lý. Trong Tông Huấn Dạy Giáo Lý, 1979, ĐTC Gioan Phaolô 2 đã 24 lần dùng từ Giáo lý viên để chỉ về người Kitô hữu giáo dân tham gia dạy giáo lý. Trước đây Giáo lý viên được gọi là Thầy giảng, người chỉ dẫn... Ngày nay, danh xưng Giáo lý viên được Giáo Hội sử dụng một cách chính thức. Trong các văn kiện của Giáo Hội, danh xưng này được nhắc đi nhắc lại hàng trăm lần. Gần đây, Giáo Hội cho phép cử hành nghi thức “Sai đi” đối với Giáo lý viên, được cử hành trong Thánh lễ. Điều này nói lên vai trò quan trọng của Giáo lý viên trong việc

giáo dục đức tin, nhất là cho thiếu nhi và giới trẻ. Giáo Hội Việt Nam hiện nay có hơn 64.000 Giáo lý viên. Giáo phận Long Xuyên hiện có 1.541 Giáo lý viên (thống kê năm 2020) tham gia dạy giáo lý tại 147 giáo xứ, giáo họ.

1. GIÁO LÝ VIÊN LÀ MỘT ƠN GỌI CHÍNH THỨC TRONG GIÁO HỘI

Trong “Hướng Dẫn Giáo Lý Viên” (Guide for Catechists) 1993 của Bộ Phúc Âm Hóa Các Dân Tộc nhận định: Ơn gọi Giáo lý viên được Giáo Hội công nhận. Như vậy, Giáo lý viên không chỉ là những người tiếp tay với các linh mục, nhưng là một ơn gọi đặc biệt: Ơn gọi làm Giáo lý viên. Ơn gọi này bắt nguồn từ bí tích Rửa tội.

Trong tự sắc Antiquum Ministerium của ĐGH Phanxicô, ngày 10/05/2021 đã nhắc lại những điểm quan trọng của thừa tác vụ cổ kính này trong Giáo Hội, và Ngài quyết định thiết lập Thừa tác vụ Giáo lý viên cho giáo dân. ĐGH cũng đề nghị các Hội Đồng Giám Mục các quốc gia hãy làm cho Thừa tác vụ Giáo lý viên trở nên hiệu quả bằng việc trang bị cho họ một cách đầy đủ, toàn diện về Kinh Thánh, thần học, mục vụ và sư phạm. Thánh bộ Phụng Tự và Kỷ luật bí tích đã hướng dẫn nghi thức trao thừa tác vụ Giáo lý viên. Đây là nghi thức Phụng vụ, được cử hành trong Thánh lễ.

Hiến chế về Giáo Hội (Lumen Gentium) 1964 viết: “Ơn gọi GLV là một đặc sủng bắt nguồn từ bí tích Rửa tội và Thêm sức được Chúa Thánh Thần thúc đẩy và Giáo Hội công nhận và được giám mục minh nhiên ủy nhiệm. Ước gì mỗi GLV nhận ra ý nghĩa siêu nhiên của lời mời gọi đó và sẵn sàng xin thưa như Ngôi Lời: “Này con đây, con xin đến để thực thi ý Ngài” (Hr 10,7), hoặc như Isaia: “Này con đây, xin hãy sai con” (Is 6,8). GLV có mối quan hệ chặt chẽ với các hoạt động truyền giáo của Giáo Hội. Bản chất của Giáo Hội là truyền giáo và mỗi Kitô hữu là những nhà truyền giáo.

2. CĂN TÍNH CỦA GIÁO LÝ VIÊN

Bộ Phúc Âm Hóa Các Dân Tộc xác định căn tính của Giáo lý viên gồm 4 đặc điểm:

* Được Chúa Thánh Thần kêu gọi. Mọi ơn gọi trong Giáo Hội đều bắt nguồn từ Thiên Chúa. Vì vậy, người Ki tô hữu cần lắng nghe tiếng Chúa Thánh Thần để nhận ra lời mời gọi của Ngài.

* Được Giáo Hội ủy nhiệm và sai đi. Việc được các đấng bề trên mời gọi và ủy thác cũng là dấu chỉ cho việc được Chúa Thánh Thần kêu gọi.

* Cộng tác với Đức Giám Mục giáo phận trong sứ vụ rao giảng Tin Mừng. Sứ vụ rao giảng trước tiên là của giám mục trên toàn giáo phận. Các linh mục, tu sĩ và giáo dân khi tham gia dạy giáo lý là được cộng tác và chia sẻ trách nhiệm với giám mục trong sứ vụ cao cả đó.

* Được liên kết đặc biệt với hoạt động truyền giáo của Giáo Hội. Việc dạy giáo lý cần thiết liên kết chặt chẽ với các hoạt động tông đồ khác của giáo xứ, giáo phận.

3. NHIỆM VỤ CỦA GIÁO LÝ VIÊN

Việc giáo dục đức tin cho người lớn và giới trẻ là một nhiệm vụ nặng nề và to lớn. Trước hết, là việc dạy giáo lý cho các dự tòng, dạy giáo lý hôn nhân và dạy giáo lý cho thanh thiếu niên trong giáo xứ, giáo họ, chuẩn bị cho họ lãnh nhận các bí tích khai tâm. Để chu toàn nhiệm vụ này không chỉ các linh mục, tu sĩ, mà cần thiết phải có sự đóng góp của các tông đồ giáo dân.

Trong số các Giáo lý viên tham gia dạy giáo lý hiện nay có nhiều người là giáo viên nên có hiểu biết về sư phạm và có khả năng truyền đạt tốt nhưng còn nhiều người giảng dạy

bằng nhiệt tình. Số người đã qua đào tạo không nhiều. Như vậy hiệu quả của việc dạy giáo lý sẽ không cao. Việc giảng dạy vừa là một khoa học vừa là một nghệ thuật mang tính sư phạm. Giáo lý viên phải có trình độ chuyên môn, biết ứng dụng các phương pháp sư phạm như: Thuyết trình, đàm thoại gợi mở, diễn giải phân tích, qui nạp tổng hợp, trực quan, tổ chức sinh hoạt nhóm, kỹ năng truyền thông, kỹ năng lãnh đạo... Biết phối hợp nhuần nhuyễn nhiều phương pháp trong một giờ dạy. Cần có hiểu biết về sư phạm giáo lý và khả năng truyền đạt tiến tới có kỹ năng thành thạo. Đặc biệt phải tìm hiểu tâm lý từng đối tượng học viên.

Nhưng trước tiên Giáo lý viên là thầy dạy đức tin, Giáo lý viên muốn giới thiệu Chúa Giêsu cho người khác thì Giáo lý viên cần hoàn thiện mình, phải học biết về giáo lý, Kinh Thánh. Chúng ta chỉ có thể cho người khác cái chúng ta có.

Để có thể chu toàn nhiệm vụ, không chỉ có hiểu biết về giáo lý và Kinh Thánh, không chỉ có trình độ chuyên môn sư phạm, nhưng Giáo lý viên phải là người tin Chúa, có Chúa, yêu mến Chúa mới có thể giới thiệu Chúa, mang Chúa đến cho người khác.

Giáo lý viên còn là nhà truyền giáo nên không chỉ giới thiệu Thiên Chúa, Chúa Giêsu cho những người xung quanh bằng đời sống đạo gương mẫu, công bằng, bác ái mà còn biết giới thiệu Chúa Giêsu cho những người ta tiếp xúc trong môi trường làm việc, môi trường xã hội bằng LỜI khi người ta có thiện chí muốn tìm hiểu đạo. Giáo lý viên cần thiết phải bảo vệ đức tin trước làn sóng các tà thuyết chối bỏ, xuyên tạc, bài bác đạo, cũng như những lối sống vô luân bằng những cách thể và khả năng mà mình có được.

4 . LINH ĐẠO GIÁO LÝ VIÊN

Theo những chỉ dẫn của Giáo Hội, Linh đạo Giáo lý viên là đường lối nên thánh được thực hiện theo căn tính của người Kitô hữu. Trên con đường nên thánh chung này Giáo lý viên có con đường nên thánh riêng của mình. Đó là đời sống trong Chúa Thánh Thần. Chính Chúa Thánh Thần làm cho chúng ta gọi Thiên Chúa là Cha (Rm 8,15), và tuyên xưng Đức Kitô là Chúa (1Cr 12,3). Chính Ngài hướng dẫn Giáo lý viên sống trong trần thế với tư cách là một Kitô hữu và một tông đồ. Linh đạo Giáo lý viên kết hợp chặt chẽ với sứ mạng tông đồ của người Kitô hữu. Người Kitô hữu giáo dân được mời gọi dự phần, theo mức độ của mình vào ba chức vụ của Chúa Giêsu là: Rao giảng, tư tế và cai quản. Chúa Thánh Thần giúp Giáo lý viên sống ơn gọi làm Kitô hữu của mình. Giáo lý viên được mời gọi làm chứng cho Đức Giêsu Kitô giữa lòng trần thế, xây dựng trật tự xã hội theo tinh thần Tin Mừng. Chúa Thánh Thần chính là Đấng thực hiện mọi công cuộc rao giảng Tin Mừng trong Giáo Hội. Chúa Thánh Thần là căn nguyên cảm hứng mọi công cuộc huấn giáo, là Thầy dạy, là Đấng biến đổi lòng người. Như vậy, Giáo lý viên cần thiết cộng tác với ơn Chúa Thánh Thần trong việc rao giảng. Việc dạy giáo lý cần thiết liên kết chặt chẽ với các hoạt động tông đồ khác của giáo xứ, giáo phận. Các Đấng có thẩm quyền cần điều phối các hoạt động huấn giáo với các hoạt động tông đồ khác để có thể đem lại những kết quả mong muốn.

Tóm lại, ơn gọi Giáo lý viên thật cao quý vì đó là đặc sủng Chúa Thánh Thần ban cho Giáo Hội. Để có thể đáp ứng nhiệm vụ, vai trò là Thầy dạy đức tin, chứng nhân Tin Mừng và nhà truyền giáo, Giáo lý viên cần trau dồi khả năng sử dụng thành thạo các phương pháp sư phạm, phải học biết về giáo lý, Kinh Thánh. Giáo lý viên cần hoàn thiện mình, rèn

luyện, tu dưỡng cho mình những đức tính cần thiết như: Có đức tin vững vàng, có lòng mến thiết tha, có lòng đạo đức nhiệt thành, có lòng quảng đại, dám hy sinh, khiêm tốn, hiền lành. Giám mục giáo phận, các Linh mục chánh xứ, Ủy ban giáo lý đức tin giáo phận, Linh mục đặc trách giáo lý cấp giáo hạt cần quan tâm hơn nữa đến Giáo lý viên trong việc đào tạo, trang bị cho họ những hiểu biết về Kinh Thánh, Thánh Truyền, Phụng vụ cũng như đời sống Giáo Hội và kỹ năng giảng dạy. Nên chọn một chương trình giáo lý thống nhất cho toàn giáo phận, khích lệ và động viên tinh thần phục vụ của GLV. Được như vậy công cuộc huấn giáo sẽ thêm phần khởi sắc! ■

TRANG THỜ

Giáo Lý Viên ● Trần Thế Tiên

Hiệp cùng Giáo Hội dựng xây
Mở mang Nước Chúa cho đầy thương yêu
Gọi nên thao thức bao điều
Mau đem Lời Chúa sớm chiều truyền rao.

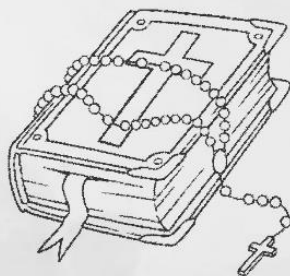
Để Tin Mừng đi vào cuộc sống
Nhưng cần làm sống động chứng nhân
Cùng bao thầy giảng ân cần
Giải thích Kinh Thánh tận căn rõ ràng.

Giáo Lý Viên đây mang trách nhiệm
Cũng trọn niềm tận hiến hy sinh
Nên dậy bảo vẹn tâm tình
Sáng ngời gieo rắc mến tin lòng người.

Là tông đồ giữa đời thường nhật
On Chúa ban đổi rất thanh cao
Thành men muối ướp ngọt ngào
Thực thi Thánh ý cao rao tình Trời.

Bước hiệp hành ở nơi Giáo xứ
Góp sức mình, nghĩa cử đẹp thay
Đem lại hoa trái từ đây
Cùng nên Thánh thiện, sáng hoai danh Cha.

Giáo Lý Viên chan hòa nhân đức
Sống Tin Mừng mẫu mực mến thương
Giảng dạy Lời trên lối đường
Cho người nhận biết tình thương Đạo Trời.

Người Giáo Lý Viên

● Hoài Thanh

Nơi Giáo xứ với nhiều Đoàn – Hội
Sống chân thành, vui với niềm vui
Cùng nhau thăng tiến cuộc đời
Đạo đức, thánh thiện, cao với ơn thiêng

*

Dành thời gian, thường xuyên tham dự
Với Hội – Đoàn lòng tự giác luôn
Hong ân như thể suối nguồn
Đức tin sống động, tràn tuôn ơn lành

*

“Giáo lý viên” sẵn dành kêu gọi
Lòng nhiệt tâm, chờ đợi tham gia
Hy sinh chẳng quản nề hà
Tận tình hướng dẫn, thiết tha nhiệt thành

*

Dạy giáo lý, thực hành nhân bản
Giúp con em, với khoản thời gian
Lương tâm, nghị lực đầy tràn
Tận tâm, nhiệt huyết, lòng càng hăng say

*

Santo cura Brochero

Lại thêm nữa tháng ngày phục vụ
Giúp tân tòng hội tự tình thân
Thánh kinh, giáo lý từng phần
Học hành chu đáo, ân cần thực thi

*

Các bạn trẻ đến “ghi hôn phối”
Cũng sẵn lòng, từ chối chẳng nên
Giúp họ tìm hiểu “chắc bền”
Đời sống “đôi lứa” sống bên nhau hoài

*

Dạy giáo lý miệt mài tận tụy
Luôn sẵn sàng, cầu thị thành tâm
Làm sao thể hiện quý trân
Dựng xây Giáo Hội muôn phần đẹp thay.

Tình yêu đáp lại bằng tình yêu

● Hồng Hà

- Ba! Cho con đi theo với.
- Không được ba đi học giáo lý ở Tòa Giám Mục xa lắm. Mấy ngày nữa ba về sẽ mua bánh cho con.
- Ba nhớ nhé, con thích kẹo dứa ba mua cho con hic hic.
- Ở nhà với má phải ngoan nghe chưa.

Câu dặn dò của ba xa dần, theo tiếng xe máy của ba. Hình như năm nào cũng vậy ba cũng đi học giáo lý mấy ngày rồi mới về, trong cái đầu của đứa trẻ lên năm tuổi nhớ như thế về ba mỗi khi ba mặc chiếc áo sơ mi trắng rồi đeo khăn quàng đỏ có Thánh Giá màu vàng, rồi ba đi học Giáo lý ở xa mà tại sao ba lớn rồi vẫn phải đi học nhì, những câu hỏi tại sao luôn được nó đặt ra cho muôn vàn những biến chuyển đang xảy ra xung quanh cuộc sống của nó.

Chiều nay nó vui lắm vì Ba đi học giáo lý về có mua kẹo dứa cho nó, ba còn mang về một cuốn sách mới nữa, nó tò mò lại mở ra xem, cuốn sách toàn chữ thôi, không có hình ảnh gì cả, với tên ngoài bìa là “Uống Nước Nhớ Nguồn” nó đánh vần từng chữ. Ba xoa đầu nó mỉm cười:

- Đúng rồi.

- Con có thể đọc cuốn sách này không?

- Ba cầm cuốn sách bỏ lên trên cùng của tủ sách và nói: khi nào con lớn có thể tự lấy được sách thì con mới được đọc cuốn sách này và lúc đó con mới hiểu được nội dung của cuốn sách.

- Dạ, tiếng dạ xen lẫn ánh mắt tò mò về cuốn sách ấy của nó.

Nó ước mình có thể lớn thật nhanh để lấy cuốn sách ấy xuống đọc và xem cuốn sách ấy thế nào vì từ khi ba mang cuốn sách ấy về, trưa nào ba cũng lấy xuống đọc rồi lại cất lên cao, chắc ba quý cuốn sách ấy lắm. Vì thời cuộc chưa có điện thoại máy tính như hiện nay, nên những cuốn sách trong nhà đều rất quý và phải giữ cẩn thận sau khi đọc, không được làm rách hay làm cong mép bìa sách khi đọc nữa. Trong nhà nó có một cái giá sách được ba sắp xếp cẩn thận, anh em nó chỉ được đọc và xem những cuốn sách ở ngăn thấp nhất. Ba nói là “khi cao bằng ngăn sách nào thì được đọc những cuốn sách ở tầng ấy, vì nó sẽ phù hợp với độ tuổi của các con”, mà ngăn sách ấy nó đã xem hết rồi; những cuốn truyện tranh về Kinh Thánh hạnh các thánh nhỏ như Thánh Đaminh Saviô, thánh Têrêsa, Thánh Alêxù... Những cuốn sách này không biết có từ bao giờ nữa, nó chỉ thấy thỉnh thoảng ba hay má lại mua một vài cuốn sách bỏ vào ngăn tủ ấy cho anh em nó đọc. Ở cái độ tuổi lên 6, nó đang bắt đầu bập bẹ đọc những cuốn sách và với nó chỉ là đọc chứ không hiểu hết cuốn sách ấy nói gì, nó thích những cuốn sách có nhiều hình minh họa và chữ thì ít thôi. Và rồi ngày nọ, ba má đi cấy ngoài ruộng nó mon men lấy ghế leo lên tủ sách để lấy cuốn sách ấy xuống xem thử và cuốn sách với bìa chữ “Uống Nước Nhớ Nguồn”.

Và rồi năm nó lên mười tuổi, nó thấy ba đem cuốn sách “uống nước nhớ nguồn” ấy xuống và tỉ mỉ dán thêm hai trang

sách nữa vào, nó tò mò đến bên cạnh ba hỏi: ba làm gì vậy ba.

- Xoa đầu nó, ba nói: có một vị chân phước tử đạo mới được phong, ba viết lại tiểu sử để dán vào cuốn sách này, vị chân phước này là thầy giảng Anrê Phú Yên tử đạo khi mới 19 tuổi.

- Nó tròn mắt: mới 19 thôi á!

- Ừ, Thầy sẽ là bổn mạng của Giáo Lý viên cũng là bổn mạng thứ hai của ba, vì ba dạy giáo lý đấy.

Và từ hôm ấy cuốn sách không còn là 117 vị Thánh Tử Đạo Việt Nam nữa mà là 118 cơ đấy. Điều làm nó thích thú về vị Chân phước mới này với câu nói *“Tình yêu đáp trả bằng tình yêu, mạng sống đáp trả bằng mạng sống”*, nó dần lớn để hiểu. Thời gian đong đầy những những tò mò của đưa trẻ khi nó đủ lớn để đọc được cuốn sách trên giá cao ấy, mỗi ngày nó đọc về tiểu sử một vị thánh trong cuốn sách ấy, càng đọc nó càng hiểu sâu sắc hơn về thời cuộc, mà không một sách lịch sử nào ở trường học dạy nó về điều này, những thời kỳ bách hại đạo cách dữ dội nhất những con người thà chết còn hơn bỏ đạo.

Và nó cũng hiểu công việc của ba mỗi buổi chiều ba đi dạy giáo lý “chui” tại nhà của ông trưởng xóm, những anh chị học giáo lý ngồi dưới đất, ghi chép trên đầu gối những câu giáo lý mà ba đọc cho họ nghe; và thời thế thay đổi cởi mở hơn, mỗi buổi chiều ba vẫn đi dạy giáo lý trên nhà thờ vì chưa có phòng giáo lý nên các lớp giáo lý hay học tụ lại ở các góc sân nhà thờ, hay những anh chị chuẩn bị được thêm sức thì học trong nhà thờ lấy ghế làm bàn để chép bài. Ba vẫn dạy giáo lý và theo độ tuổi của nó, ba dẫn nó đến các lớp giáo lý, vì với nó, giáo lý là những câu chuyện những bài thơ gieo vần dễ thuộc và những trò chơi trong sân nhà thờ *“thiên đàng*

hỏa ngục hai bên, ai khôn thì dại ai dại thì khôn” vẫn đi theo nó trong suốt hành trình học hỏi về Đức Tin. Tiếp nối việc học giáo lý, nó đủ lớn để tham gia vào đội ngũ giáo lý viên. Và Ba vẫn dạy giáo lý.

Nó được đi học các khóa giáo lý viên tại Giáo xứ, Giáo hạt và Giáo phận để có thể dạy học giáo lý cho các em phía sau nó. Ba vẫn dạy giáo lý. Và đến hôm nay nó có nhiều công việc khác nên không thể dạy giáo lý được nữa, mái tóc ba đã bạc, và ba vẫn dạy giáo lý.

- Ba à, hay ba thôi không dạy giáo lý nữa, ba cũng lớn tuổi rồi, lỡ đi xe máy xa có chuyện gì thì sao ba!

- Ba mỉm cười: một ngày làm giáo lý viên thì mãi là giáo lý viên, vẫn phải nói về Tình yêu của Chúa con à. Vì Tình yêu phải đáp trả bằng Tình yêu, mạng sống đáp trả bằng mạng sống. Đây là câu nói được lặp lại nhiều lần trong cuộc đời thầy Anrê Phú Yên, sẽ là động lực cho tất cả mọi giáo lý viên con à. ■

Những kỉ niệm nhớ mãi

● Nhật Quang

Tôi sinh ra và lớn lên từ mảnh đất thân yêu thuộc kênh Rivera, Giáo xứ Thái Hòa (Huyện Tân Hiệp - Kiên Giang), một vùng đất màu mỡ, ngọt ngào phù sa, người dân chủ yếu sống bằng nghề nông. Cũng vì cuộc sống mưu sinh nên gia đình tôi phải tạm biệt bà con họ hàng, xóm làng, bạn bè thân thiết về TP.HCM lập nghiệp. Tuy đi xa, nhưng trong lòng tôi vẫn còn lưu luyến biết bao kỷ niệm của một thời ấu thơ.

Nghe ba tôi kể lại, vào khoảng tháng 10 năm 1954 những người dân miền Bắc di cư vào Nam bằng đường tàu, các cụ

thường gọi là tàu há mồm (tiếng Anh: Landing Ship, Tank viết tắt là LST) dùng để chở xe tăng, các loại xe khác v.v...

Khi người di cư vào tới miền Nam, tất cả đều được ở tạm các lán trại tiếp cư (do các Linh mục dẫn dắt). Đến tháng 3 năm 1956, gia đình tôi và đồng bào di cư lúc đó được chính phủ giải quyết việc tái định cư lập nghiệp tại vùng Cái Sắn (đãi đất hình chữ nhật có DT 270.000 mẫu tây, lúc ấy Nha định cư đưa khoảng hơn 40.000 người về đây sinh sống). Vùng này có rất nhiều kênh rạch, người di cư được chia thành từng nhóm ở hai bên bờ kênh. Dọc theo QL 80, các kênh có hình xương cá, một bên được đặt tên theo số thứ tự: kênh 1, 2,3,4,5; tiếp theo là kênh: A, B, C, D, E, F, G và H; một bên là kênh Thầy Ký, Ri-ve-ra, kênh 7, 8. Nhà tôi thuộc kênh Ri-ve-ra (đối diện với trục lộ 80 là kênh B, để phân biệt giữa hai kênh, người ta thường gọi vui là *B ra* và *B dzô*), từ trục lộ đi vào bên tay phải nằm sát ranh giới TP. Cần Thơ, bên tay trái thuộc tỉnh Kiên Giang.

Từ tuổi thơ đến lúc trưởng thành, tôi đã gắn liền với mảnh đất và con đường quen thuộc này, hằng ngày hai buổi đến trường, đến nhà thờ dự lễ, học giáo lý, con đường nằm dọc theo bờ sông dài 9km. Dòng sông quê tôi rất thơ mộng, hiền hòa, nên người ta đã thường ví von:

Ri-ve-ra dòng sông nước mát,
 Ri-ve-ra đường thoáng dễ đi,
 Cô kia luẩn quẩn làm chi,
 Để cho anh ấy(cứ) đi đi về về.

Dòng sông quê tôi là nơi hằng ngày ghe, thuyền vận chuyển hàng hóa đi các nơi, chở khách xa đi lại, chợ búa và phục vụ cho sản xuất nông nghiệp. Ngoài ra, dòng sông còn có rất nhiều cá, tôm và nhiều lợi ích khác nữa cho người dân.

Vào những năm cuối thập niên 1950, từ trục đường đầu kênh đi vào, cứ khoảng 2km vào các điểm có nhà thờ đều được bắc cầu bằng tre hoặc cây tràm cho người đi lại qua sông dễ dàng. Hằng năm vào khoảng tháng 9 là mùa nước lũ từ thượng nguồn đổ về, mực nước dâng lên; có năm ngập cả đường đi, đến cuối tháng 12 nước mới rút cạn. Mấy tháng nước lớn và các tháng không vào vụ lúa, vụ màu người dân thường làm công việc phụ như: đan rổ, rá, giăng câu, thả lưới, buôn bán nhỏ để mưu sinh, khi nước rút dần, hai bên bờ sông hoa rau muống nở màu tím tím nhạt trông rất đẹp và những cụm lau sậy xanh mướt cũng đua nhau trở bông, như báo hiệu chuẩn bị cho một mùa thu hoạch lúa sắp tới.

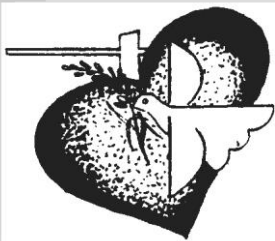
Bình thường hằng năm cứ sau dịp lễ Noel, nguyên vùng Cái Sắn những cánh đồng lúa đã chín vàng, mênh mông thẳng cánh cò bay, người dân lại hồ hởi xuống ruộng tranh thủ gặt hái, thu hoạch lúa cho xong sớm để chuẩn bị đón Tết về. Sau Tết, những mảnh vườn lại được bà con cày, cuốc chăm bón cho vụ *thuốc Lào*, khoảng 3, 4 tháng sau là thu hoạch. Những ký *thuốc Lào* được thắt nhỏ từng sợi phơi khô, sau đó, được đóng thật chặt vào các thùng phuy để thuốc khỏi mất hơi, khi đem bán cho người dùng gọi là Thuốc-Lào-Cái-Sắn. Sau vụ *thuốc Lào* những miếng vườn này lại được gieo trồng cây đay (bô); khi cây già, nhổ về ngâm dưới sông một tuần rồi vớt lên đập thành tơ đem bán.

Còn nhớ, vào những năm thời bao cấp, kinh tế khó khăn, gạo ăn hàng ngày bà con phải dùng cối xay tự chế và giã gạo cũng bằng sức người, mãi về sau mới có máy chà lúa. Thời đó, vùng nông thôn chưa có điện, ban đêm làm việc đều nhờ ánh sáng trăng, hoặc ánh đèn dầu. Thi thoảng, vài nhà có đèn Măng-xông (tiếng Pháp: “Manchon”). Mãi tới cuối thập niên 80, nhờ sự giúp đỡ của Chính quyền địa phương và cha Chính xứ, lúc đó mới có điện về thôn ấp để dùng trong sinh

hoạt, rồi có đường bê tông cho xe cộ, bà con đi lại, giáo dân đi lễ sáng chiều đỡ vất vả hơn.

Giờ đây, quê tôi đã hoàn toàn đổi mới, kinh tế của người dân đã khá giả hơn nhờ canh tác hai, ba vụ lúa, chăn nuôi heo, gà và làm các nghề khác. Từ đó, cuộc sống của người dân mỗi ngày được cải thiện, thanh thản, an nhàn ấm no. Những dịp về thăm quê hương, nhìn những cánh đồng xa bát ngát, cảnh chiều quê yên bình, lưng trời tiếng sáo diều vi vu, nhà nhà san sát nhau được xây dựng khang trang, đường xá giao thông thuận lợi, tình nghĩa xóm ấp, giáo xứ luôn gần gũi thân mật. Mỗi khi chiều xuống, tiếng chuông Giáo đường thánh thót vọng ngân, trên đường thấp thoáng những tà áo dài thướt tha đến nhà thờ tham dự thánh lễ, giờ kinh, tự dưng lòng tôi thấy băng khuâng, ký ức xa xưa chợt ùa về... một thời ấu thơ và lớn lên của tôi nơi đây đã xa thật rồi. ■

NHỮNG NGUYÊN TẮC QUAN TRỌNG TRONG CUỘC SỐNG GIÚP BẠN SỐNG HẠNH PHÚC HƠN

Hạnh phúc không chỉ đơn thuần là một trạng thái tinh thần, để cảm nhận được điều ấy, bạn cần biết cân bằng giữa nhiều yếu tố khác nhau trong cuộc sống và đặt bản thân là chủ thể trong mọi hoạt động thường ngày. Hãy cùng ELLE khám phá 11 nguyên tắc giúp bạn có thể tìm thấy bình yên, an vui trong cuộc sống nhé!

1. YÊU BẢN THÂN NHIỀU HƠN

Biết yêu chính mình là yếu tố quan trọng hàng đầu giúp phụ nữ nuôi dưỡng, phát triển sự tự tin và lòng tự trọng trong mọi môi trường sống. Khi họ nhận ra giá trị của mình, họ sẽ độc lập, tự chủ và đưa bản thân vào trạng thái tốt nhất. Một cô gái không biết trân trọng bản thân, dù có xinh đẹp hay cuốn hút đến đâu, sẽ khó lòng tìm thấy hạnh phúc đích thực vì cô ấy chỉ mãi chạy theo cảm xúc của người khác. Đây đồng thời là nguyên do khiến nhiều phụ nữ rơi vào trạng thái trầm cảm, mệt mỏi vì phải hy sinh quá nhiều điều từ bản thân mình.

Những cô gái sống hạnh phúc thường sống có chính kiến, biết buông bỏ những gì không thuộc về mình, chính lối suy nghĩ này giúp họ có thể tập trung vào bản thân nhiều hơn và loại bỏ sự tiêu cực khỏi cuộc sống. Điều này không đồng nghĩa với việc bạn trở nên ích kỷ hơn, mà đó là thay đổi những thói quen sống không lành mạnh, tránh làm việc quá sức và quan tâm đến sức khỏe tinh thần nhiều hơn.

2. CHÚ TRỌNG VÀO PHÁT TRIỂN BẢN THÂN

Tỷ phú Warren Buffet từng nói: “Hãy đầu tư cho bản thân càng nhiều càng tốt, vì bạn là tài sản lớn nhất của chính mình cho đến thời điểm này”. Khi bạn không ngừng phát triển bản thân, bạn sẽ trở thành phiên bản tốt nhất của chính mình, từ đó thu hút những điều tích cực và tạo dựng một cuộc sống hạnh phúc, viên mãn. Đây là quá trình hoàn thiện về nhiều mặt, bao gồm kiến thức, kỹ năng, thái độ và nhân cách. Bạn có thể từng bước cải thiện thông qua việc tự học hỏi, rèn luyện thể chất, quan tâm đến sức khỏe tinh thần hay xây dựng những mối quan hệ lành mạnh. Những thói quen tốt khi được lặp đi lặp lại nhiều lần sẽ giúp bạn nâng cao chất lượng cuộc sống theo chiều hướng tích cực hơn.

3. NHÌN NHẬN VẤN ĐỀ THEO CHIỀU HƯỚNG TÍCH CỰC

Nhiều nghiên cứu đã chứng minh rằng những người có thái độ tích cực thường có khả năng đối phó với căng thẳng tốt hơn, giữ cho tinh thần luôn thoải mái. Chẳng hạn như, khi gặp thất bại, người lạc quan sẽ coi đó là cơ hội để học hỏi và cải thiện, thay vì là nghĩ rằng năng lực chỉ đạt mức trung bình và khiến người khác thất vọng. Tư duy cầu tiến này giúp họ không ngừng hoàn thiện bản thân và phát triển kỹ năng, tạo nền tảng vững chắc cho sự thành công lâu dài.

Hơn nữa, nếu bạn quan tâm đến sức khỏe tinh thần của mình và luyện tập cách nhìn nhận tích cực hơn, bạn sẽ thu hút những người có cùng tần số năng lượng và tạo dựng được những mối quan hệ ý nghĩa.

4. HỌC CÁCH ĐỐI PHÓ VỚI LO ÂU VÀ TỨC GIẬN

Nếu bạn thường xuyên đối diện với cảm xúc nóng giận lo âu, bạn có thể gặp một số vấn đề về sức khỏe như đau đầu, mất ngủ, tăng huyết áp hay các bệnh lý về thần kinh, tim

mạch. Do đó, việc hiểu và kiểm soát các cảm xúc tiêu cực sẽ giúp bạn bảo vệ sức khỏe tinh thần, thể chất và giúp bạn nhìn nhận vấn đề một cách logic, rõ ràng hơn. Đây đồng thời là kỹ năng cần có đối với những người muốn thăng tiến, đạt được những thành tựu lớn lao trong công việc và cuộc sống cá nhân.

Để học cách đối phó với cơn giận một cách hiệu quả, bạn nên dành thời gian cho bản thân mình nhiều hơn, tìm hiểu cách nhận biết cơn giận với các dấu hiệu như: nhịp tim tăng, căng cơ, cảm giác muốn bùng nổ... khi bạn đang trong một cuộc tranh luận, ẩu đả với người khác. Sau đó, bạn tiếp tục tự thỏa hiệp với chính mình rằng giận dữ là cảm xúc tự nhiên của con người, nhưng bạn có nhiều cách giải quyết hiệu quả hơn trút cơn giận ngay tại thời điểm đó. Ngoài ra, bạn có thể thực hiện một số động tác kiểm soát cảm xúc bằng kỹ thuật thở sâu và thư giãn cơ mặt. Nếu cảm thấy cơn giận bộc phát, bạn có thể lặp đi lại động tác hít thở sâu và chậm, sau đó giữ hơi thở lại vài giây và thở ra từ từ qua miệng hay duy trì sự tập trung vào từng nhóm cơ trong cơ thể, từ từ căng chúng lên rồi thả lỏng để dịu lại cảm xúc tiêu cực. Một khi những suy nghĩ tích cực được luyện tập thường xuyên, chúng sẽ ngay lập tức sẽ trở thành một phần trong cuộc sống của bạn.

5. LÀM LÀNH VỚI QUÁ KHỨ

Nhà triết học Benjamin Franklin từng nói: “Quá khứ như bóng ma, hiện tại là món quà, tương lai là giấc mơ”, vì vậy khi chúng ta gắn chặt suy nghĩ với những kỷ niệm tiêu cực hay mãi chìm đắm với hồi ức đẹp trong quá khứ, cảm xúc này có thể gây ra tình trạng căng thẳng, lo âu hoặc mắc một số vấn đề tâm lý nghiêm trọng. Chúng ta đều hiểu rằng, dù vui vẻ hay đau buồn, quá khứ là một phần không thể tách rời trên hành trình trưởng thành của mỗi người. Tuy nhiên, níu giữ quá khứ một cách mù quáng chỉ khiến bạn chìm đắm

trong muộn phiền, hối tiếc và đánh mất cơ hội tận hưởng hạnh phúc hiện tại. Việc thừa nhận những sai lầm và quyết định sai lầm trong quá khứ có thể là một thách thức lớn. Đặc biệt đối với các sự kiện gắn liền với cảm xúc mạnh mẽ như đau buồn, giận dữ, xấu hổ hay hối tiếc. Tuy nhiên, thỏa hiệp với vết thương lòng cũ là bước đệm vô cùng cần thiết để bạn có thể chấp nhận và bước tiếp, mở ra cánh cửa hạnh phúc bền vững cho tương lai về sau.

Thời gian đã qua sẽ không thể lấy lại được, việc bạn cần làm chính là tập trung vào những khoảnh khắc hiện tại, và học hỏi từ những sai lầm, từ đó buông bỏ những muộn phiền đã khiến bạn dẫn vật trong thời gian dài. Bạn sẽ có đủ sức mạnh để đón nhận những điều tốt đẹp trong cuộc sống khi bạn biết cách bước tiếp trên hành trình phía trước và học cách chấp nhận thực tại.

6. TÌM THẤY HẠNH PHÚC TỪ NHỮNG ĐIỀU BÌNH DỊ

Đôi khi, dù cố gắng đến đâu chúng ta không thể ngay lập tức thay đổi được thực tại hay hoàn cảnh sống trong giai đoạn khó khăn. Nhưng điều đó không đồng nghĩa với việc bạn sẽ không tìm thấy được hạnh phúc, bởi sẽ luôn có những tia sáng len lỏi ngay cả khi bạn đang trong thời điểm tăm tối nhất.

Niềm vui đôi khi không đến từ những thứ xa hoa, lộng lẫy, chúng ẩn chứa trong những khoảnh khắc đời thường giản đơn, chẳng hạn như nụ cười của những người thân yêu, tia nắng ban mai ấm áp vào mỗi buổi sáng, một bữa ăn đậm ấm bên gia đình hay giấc ngủ ngon sau một ngày dài làm việc vất vả. Thi thoảng, mải mê chạy theo guồng quay cuộc sống sẽ khiến bạn tự đặt những câu hỏi rằng: “Cố gắng để làm gì?”, “Bản thân mình thật sự là ai?”, “Liệu mình đã thật sự hạnh phúc không?” và cảm thấy mất phương hướng. Lúc đó,

bạn nên ghi lại những điều nhỏ bé làm bạn biết ơn mỗi ngày. Thực hành hành động này liên tục giúp chúng ta chú ý đến và trân trọng những điều bản thân đang có. Ngoài ra, bạn có thể áp dụng một số quy tắc, phương pháp sống phù hợp với bản thân như phong cách sống Hygge của người Đan Mạch – lối sống tập trung tận hưởng những khoảnh khắc ấm áp bên gia đình, người thân yêu mỗi ngày để cải thiện tâm trạng theo chiều hướng tích cực hơn.

7. KẾT THÂN VỚI NHỮNG NGƯỜI CÙNG “TÀN SỐ”

Khi chúng ở bên những người có tàn số năng lượng tương đồng, chúng ta sẽ dễ dàng cảm thấy được thấu hiểu, đồng cảm và thoải mái chia sẻ suy nghĩ, cảm xúc sâu thẳm nhất. Mỗi quan hệ này mang đến sự tin tưởng, an toàn, giúp ta cảm thấy được là chính mình, bởi khi bạn mở rộng vòng tròn quan hệ với những người có năng lượng tích cực, bạn sẽ được truyền cảm hứng và tiếp thêm động lực để theo đuổi đam mê của bản thân. Hơn nữa, việc kết giao với những người có cùng chung chí hướng sẽ giúp bạn học hỏi hỏi những điều mới mẻ, mở rộng tầm nhìn và phát triển bản thân một cách toàn diện.

8. THỰC HIỆN LÒNG BIẾT ƠN

Một số nghiên cứu đã chỉ ra rằng những người thường xuyên thể hiện lòng biết ơn có xu hướng hạnh phúc, ít căng thẳng và hệ miễn dịch tốt hơn số còn lại. Nếu bạn thường xuyên bày tỏ sự chân thành, lòng biết ơn của mình đối với cuộc sống, bạn sẽ tăng cường các kết nối xã hội, cải thiện tâm trạng và giảm cảm giác cô đơn, lẻ loi khi loại bỏ được suy nghĩ mọi thứ đang bắt công với mình.

Đây không phải là điều quá xa vời hay khó thực hiện. Bắt đầu từ những khoảnh khắc dung dị đời thường, bạn có thể thực hiện bày tỏ lòng biết ơn đến gia đình vì đã luôn ở cạnh

động viên tinh thần, biết ơn bản thân vì đã cố gắng đến ngày hôm nay. Từ đó, bạn có thể nhận thức được đâu là điều quan trọng với bản thân, duy trì mối quan hệ tốt đẹp với mọi người xung quanh và có đời sống viên mãn, như ý.

9. KHÔNG SO SÁNH BẢN THÂN VỚI NGƯỜI KHÁC

Những quý cô hạnh phúc cho biết từ lâu họ không còn quan tâm đến lời người khác gièm pha, hay so sánh chính mình với mọi người xung quanh. Đối với họ, so sánh chỉ khiến bản thân quên đi những nỗ lực, giá trị tốt đẹp trước đây và chạy theo những điều phù phiếm. Chẳng hạn, khi nhìn vào thành công của người khác, một số người có khuynh hướng tự đặt ra những áp lực, tiêu chuẩn không phù hợp và cảm thấy thấp kém so với hình mẫu đã chọn. Việc so sánh sẽ dẫn đến tác động tiêu cực đến sức khỏe tinh thần. Mỗi người đều có ưu, khuyết điểm riêng. Do vậy, thay vì chỉ mãi chú ý đến thành công của người khác, bạn nên tập trung vào sự phát triển bản thân và tự hào về những gì bản thân đã đạt được.

10. ĐỐI XỬ TỬ TẾ VỚI MỌI NGƯỜI

Khi chúng ta dành những lời tử tế, yêu thương dành cho người khác, cơ thể sẽ sản sinh ra hormone oxytocin, hay còn gọi là hormone tình yêu. Loại hormone này giúp chúng ta giảm căng thẳng, lo âu và tăng trạng thái hạnh phúc. Một lời động viên hay một cử chỉ quan tâm sẽ giúp những người xung quanh cảm thấy được an ủi sau một ngày dài mệt mỏi, chẳng hạn bạn có thể ngỏ lời quan tâm vì bạn thấy tâm trạng họ đang “bất thường”, hay lắng nghe tâm sự của những người thân yêu trong thời gian rảnh. Lòng tử tế luôn ẩn chứa sức lan tỏa mạnh mẽ và có thể tạo ra một hiệu ứng tích cực trong cộng đồng nhỏ xung quanh bạn. Khi bạn thể hiện lòng tốt với người khác, họ sẽ tiếp tục lan truyền năng lượng tích cực đó

với những người xung quanh, góp phần xây dựng các mối quan hệ trở nên tốt đẹp hơn.

11. THEO ĐUỔI ƯỚC MƠ CỦA BẢN THÂN

Nữ ca sĩ nhạc Jazz người Mỹ Ella Fitzgerald từng nói: “Chỉ khi bạn dám mơ ước cao, bạn mới có cơ hội để bay cao. Hãy dũng cảm mơ ước và hãy hành động để biến chúng thành hiện thực”. Nếu bạn nghiêm túc nuôi dưỡng ước mơ cho riêng mình, những áp ứ, khát khao ấy sẽ là kim chỉ nam định hướng bạn phát triển tích cực hơn từng ngày, là động lực giúp bạn phát triển và mang đến giá trị đích thực cho cuộc sống cá nhân. Để đạt được ước mơ, việc không ngừng học hỏi và phát triển bản thân là vô cùng quan trọng. Hãy tìm kiếm các khóa học, tài liệu, và cơ hội học hỏi từ những người đã thành công trong lĩnh vực bạn quan tâm bằng cách đọc sách, tham gia hội thảo, kết nối với những người có cùng đam mê... Điều này sẽ giúp bạn mở rộng kiến thức và kỹ năng cần thiết để đạt được mục tiêu. ■

<https://www.elle.vn/bi-quyet-song/nguyen-tac-giup-ban-song-hanh-phuc-hon>

Tin tức

GIÁO HỘI GIÁO PHẬN

CÁO PHÓ: CHA CỔ VINH-SƠN NGUYỄN THẾ KHANH

GIÁO PHẬN LONG XUYÊN
VÔ CÙNG THƯƠNG TIẾT

Linh Mục
**VINH SƠN
NGUYỄN THẾ KHANH**
1944-2024

Cha Cổ Vinhson Nguyễn Thế Khanh

Sinh 30/12/1944, tại Thân Thượng, Kiến Xương, Thái Bình.

Năm 1958 vào Tiểu chủng viện Mỹ Đức, Thái Bình, thuộc giáo phận Thái Bình.

Vào Đại Chủng viện Thánh Giuse Sài Gòn, năm 1966.

Chịu chức linh mục ngày 27/4/1974, tại Vương Cung Thánh Đường Sài Gòn, do Đức cha Phaolô Nguyễn Văn Bình.

Từ khi chịu chức linh mục đã phục vụ

- Rạch Giá: 1974-1975
- Kiên Lương: 1975-1976
- Trảng Tranh: 1976-1989
- Hòa Hưng: 1989- 2008
- Phú Hòa: 2008- 2015
- Minh Hòa: 2015 - 2018
- Hòn Tre: 2019 - 2020
- hưu dưỡng: 8/2020 - nay

Qua đời ngày 21/06/2024, tại Nhà hưu Đền Thánh Vinh-son.

Lễ an táng ngày 23/06/2024, tại Nhà thờ Hòa Hưng, TP. Rạch Giá. ■

**BỔ NHIỆM GIÁM MỤC CHÍNH TÒA
GIÁO PHẬN BAN MÊ THUỘT**

WHĐ (13.07.2024) - Hôm nay, ngày 13 tháng 07 năm 2024, Đức Tổng Giám mục Marek Zaleski, Đại diện Tòa Thánh thường trú tại Việt Nam thông báo:

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã bổ nhiệm Linh mục Gioan Baotixita Nguyễn Huy Bắc, thuộc linh mục đoàn giáo phận Ban Mê Thuột, làm Giám mục Chính tòa Giáo phận Ban Mê Thuột.

Tiểu sử Linh mục Gioan Baotixita Nguyễn Huy Bắc

- Sinh ngày 15 tháng 10 năm 1967 tại thành phố Buôn Ma Thuột, tỉnh Đăk-Lăk, thuộc giáo xứ Châu Sơn, giáo phận Ban Mê Thuột.

- 1993 - 1999: Tu học tại Đại Chủng viện Sao Biển Nha Trang.

- Ngày 01 tháng 03 năm 2000: Được Đức Giám mục Giuse Trịnh Chính Trực truyền chức linh mục tại nhà thờ Chính tòa Ban Mê Thuột, thuộc linh mục đoàn giáo phận Ban Mê Thuột.

- 2000 - 2001: Phó xứ Phước Long, giáo hạt Phước Long.

- 2001 - 2007: Quản xứ Phước Long, giáo hạt Phước Long; kiêm Quản nhiệm:

+ Giáo xứ Đức Hạnh, Nhơn Hòa và Sông Bé;

+ Giáo họ biệt Lập: Đặc Ân, Sơn Giang, Sơn Long, Phú Văn và Khắc Khoan.

- 2007 - 2010: Quản xứ Phước Long; giáo hạt Phước Long; kiêm quản nhiệm Trung Tâm Hành Hương Đức Mẹ Thác Mơ.

- 2010 - 2012: Du học tại Institute for Consecrated Life in Asia, Philippines; tốt nghiệp học vị thạc sĩ Truyền giáo.

- 2012 - 2014: Du học tại Don Bosco Center of Studies, Philippines; tốt nghiệp học vị thạc sĩ Huấn giáo.

- 2014 đến nay: Trưởng Ban Giáo lý giáo phận Ban Mê Thuột.

TIN TỨC GIÁO PHẬN

- 2014 đến nay: Giám đốc Trung tâm Mục vụ Giáo phận Ban Mê Thuột; thành viên Ban Tư vấn GP. Ban Mê Thuột.
- 2017 đến nay: Trưởng ban Giáo lý giáo tỉnh Huế; Phó ban Giáo lý toàn quốc.
- Ngày 13 tháng 07 năm 2024: Được Đức Giáo Hoàng Phanxicô bổ nhiệm làm Giám mục Chính tòa Giáo phận Ban Mê Thuột. ■

truyện **SUY NGÃM**

ĐỪNG BAO GIỜ THẢO LUẬN VỚI CON LỪA (ST)

- Con lừa nói với con cọp: Cỏ màu xanh da trời.

- Con cọp trả lời: Không, cỏ màu xanh lục.

Cuộc thảo luận sôi nổi không ai nghe ai, cả hai quyết định đi gặp sư tử, chúa tể sơn lâm.

Khi vào rừng gặp sư tử, con lừa đã hét to: Thưa Ngài, có phải cỏ màu xanh lơ không?

- Con sư tử trả lời: Đúng vậy, cỏ màu xanh lơ.

- Con lừa lao tới nói tiếp: Con cọp không đồng ý, nó vừa mâu thuẫn vừa làm phiền tôi, xin ngài trừng phạt nó.

Nhà vua tuyên bố: Con cọp bị phạt năm năm im lặng.

Con lừa vui vẻ nhảy lên, tiếp tục đi, vừa đi vừa lặp lại: Cỏ màu xanh lơ, cỏ màu xanh lơ!

Con cọp chấp nhận hình phạt, nó hỏi lại con sư tử: Tâu bệ hạ, sao bệ hạ trừng phạt thân, cỏ màu xanh lục mà?

- Con sư tử trả lời: Đúng, cỏ màu xanh lục.

- Con cọp hỏi: Vậy vì sao ngài trừng phạt tôi?

- Con sư tử trả lời: Trừng phạt không liên quan gì để việc cỏ xanh lơ hay xanh lục. Hình phạt vì một sinh vật dửng cảm và

thông minh như nhà người lại lãng phí thì giờ vô ích để đi tranh cãi với con lừa, thêm nữa lại còn để nó đến làm phiền ta với câu hỏi ngu ngốc này.

Bài học

Đừng bao giờ lãng phí thời gian với những lý lẽ vô nghĩa...

Có những người, dù chúng ta đưa ra bằng chứng gì đi chăng nữa, họ cũng không thể hiểu được, có những người lại bị mù quáng vì cái tôi, hận thù và oán giận, bất cứ điều gì họ muốn, thì điều đó vẫn đúng dù nó phi lý. ■

BÁT MÌ TÔM TRỨNG VÀ BÀI HỌC NGƯỜI CHA DẠY CON

Khi con không màng đến lợi ích riêng của bản thân, cuộc đời sẽ không để con phải chịu thiệt.

Một buổi sáng, người cha làm hai bát mì. Một bát có trứng ở trên, một bát không có. Ông hỏi con trai muốn ăn bát nào? Cậu con trai chỉ vào bát có trứng nói: - Con muốn ăn bát này ạ. - Nhưng cho bố đi. - Không, bát mì này là của con - Không nhường thật à? Ông bố dò hỏi. - Con không nhường! - Cậu bé kiên quyết trả lời rồi đắc ý với quyết định của mình.

Ông bố lặng lẽ nhìn con ăn xong bát mì thì mới bắt đầu ăn bát của mình. Đến những sợi mì cuối cùng, người con nhìn thấy rõ ràng trong bát của cha có hai quả trứng. Lúc này, ông bố chỉ hai quả trứng trong bát mì, dạy con rằng: - Con phải ghi nhớ

điều này, những gì mắt con nhìn thấy có thể chưa đủ, thậm chí không đúng. Nếu con muốn chiếm phần lợi về mình, con sẽ không nhận được những cái lợi lớn hơn.

- Và ngày hôm sau, người cha lại làm hai bát mì trứng, một bát trên có trứng và bát không có trứng. Người cha hỏi: - Con ăn bát nào? Rút kinh nghiệm từ lần trước, cậu con trai ngay lập tức chọn bát mì không có trứng. Thật ngạc nhiên, khi cậu bé ăn hết bát mì vẫn không có quả trứng nào. Trong khi đó, bát mì của người cha không những có quả trứng ở trên mà còn một quả nữa ở dưới đáy. Ông chỉ vào bát mì của mình và nói: - Không phải lúc nào cũng dựa vào kinh nghiệm được đâu con trai à. Đôi khi cuộc sống sẽ lừa dối con, tạt gáo nước lạnh vào con khiến con phải chịu thiệt thòi. Con không được quá khó chịu hay buồn bã. Hãy xem đó là một bài học.

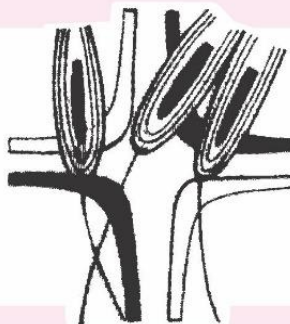
Một thời gian sau, người cha lại nấu hai bát mì như những lần trước và hỏi con trai chọn bát nào. Lần này, cậu con trai muốn cha chọn trước. Ông bố chọn bát mì có trứng và ăn ngon lành. Cậu con đón lấy bát mì không trứng mà ăn, thần thái lần này bình tĩnh. Ăn một lúc cậu chợt phát hiện trong bát của mình có 2 quả trứng. Người cha mỉm cười nói với cậu con trai: Con thấy không, khi con nghĩ tốt cho người khác, những điều tốt đẹp sẽ đến với con. Khi con không màng đến lợi ích riêng của bản thân, cuộc đời sẽ không để con phải chịu thiệt. ■

TÌNH TÂM

NỘI SAN GIÁO PHẬN LONG XUYÊN

THÁNG 8-2024

THƯ MỤC VỤ

Bản hướng dẫn mục vụ về An táng & Bữa tiệc của Giáo phận Long Xuyên 02

TU ĐỨC

Theo Đức Mẹ lên Trời 14

SUY NIỆM

CN TN 18, B: Không hư nát 19

CN TN 19, B: Muốn mặt của đời khát 21

CN TN 20, B: Cho thì có phúc 23

CN TN 21, B: Chọn lựa không dễ 25

THÁNH KINH

Bài 6: Phép lạ hoá bánh ra nhiều 28

Câu đổ tháng 8-2024 32

GIÁO LUẬT

Nhóm trừ quỷ Bảo Lộc.. 34

LUÂN LÝ

Hẹn hò trực tuyến có tội trọng không? 38

GIẢI ĐÁP PHỤNG VỤ

Thắc mắc về Phụng vụ 41

GIÁO LÝ CỘNG ĐỒNG

46

TRUYỆN GIÁO

Giới thiệu Chúa cho người khác 50

CHÂN DUNG MỤC TỬ

Như bát nước đầy 54

GIÁO DỤC

9 nguyên tắc giúp trẻ hạnh phúc 60

CHỦ ĐỀ: GIÁO LÝ VIÊN

Giáo lý viên 65

Người gieo niềm tin 70

On gọi Giáo lý viên 73

THƠ

79

TRUYỆN NGẮN

Tình yêu đáp lại bằng tình yêu 81

Những kỷ niệm nhớ mãi 84

HÔN NHÂN GIA ĐÌNH

Những nguyên tắc trong cuộc sống 90

giúp bạn sống hạnh phúc hơn

TIN GIÁO HỘI - GIÁO PHẬN

97

TRUYỆN SUY NGẪM

101

Chủ biên: Tòa Giám Mục Long Xuyên - Lm. Bùi Thanh Minh

Cộng tác bài vở: HĐGMVN - ĐGM GB. Bùi Tuần - Lm. Nguyễn Hữu Tường - Ave Maria - Lm. Ngô Quang Trung - Lm. Vũ Đức Thiện - Lm. Lưu Thanh Thảo - Lm. Bùi Văn Khiết Tâm - Lapvianney - Đóa hoa vô thường - Tom Điểu - Hồng Hà - Nhật Quang

Trang thơ: Trần Thế Tiến - Hoài Thanh..